

KAZALO

OKRUŽNO PISMO O. PROVINCIJALA	231

IZ GENERALNE KURIJE

Pismo Generalnog ministra o svetkovini Rođenja Našega Gospodina Isusa	234
Pismo o. Generala upućeno o. Provincijalu i svoj braći provincije Presvetog Otkupitelja	238

IZ PROVINCIJALATA

Provincijsko povjerenstvo za izgradnju klerikata u Splitu (PPIKS)	241
PANIS VITAE - provincijska karitativna udruga	243
Kronika o. Provincijala	245
Fra Vjeko, hvala Vam!	246

IZ TAJNIŠTVA

Zapisnik Definitorijskog sastanka	247
Zaređeni za đakone	248
Napustio Zajednicu	248
Poziv u vojsku	248
Regionalni sastanci	248
Naši bolesnici	248
Odlazi u misije	249

IZ ŽIVOTA PROVINCIJE

Ulazak u postulaturu osmorice maturanata	250
SINJ: Proslava dana Franjevačke klasične gimnazije i Franjevačkog sjemeništa	250
Izvještaj sa redovitog susreta magistara franjevačkih bogoslova	251
Iz zapisnika sastanka Gospodarsko-građevinskog vijeća	252
Pjevački zborovi župe Gospe od Zdravlja iz Splita i prijatelji dobročinitelji za braću u nevolji	253

KAZALO

DRNIŠ: Proslava Gospe od Zdravlja	254
OTOK: Proslava blagdana Sv. Luke	255
BAŠKA VODA: Proslava sv. Nikole 2003.	256
PROMAJNA: Nova zvona	257
DARMSTADT: Proslava tridesetpete obljetnice HKM	258
RÜSSELSHEIM: Nova župna	259
SINJ: Franjevački svjetovni red kod Gospe Sinjske	260

NAŠI POKOJNICI

† fra Pavao Melada	261
Oproštaj fra Petra Lubine, tajnika HMI	265
Sućuti	267

GODIŠNJE KAZALO 2003	273

**VJESNIK
FRANJEVAČKE PROVINCIJE PRESVETOG OTKUPITELJA
ISSM: 1332-1218**

Osnivač i izdavač:

Provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, 21000 Split - Trg Gaje Bulata 3
Tel: 021/ 348-182; Fax: 021/ 347-822; e-mail: provincijalat-franjevaca@st.htnet.hr

Odgovorni urednik: Fra Željko Tolić, provincijal - *Glavni urednik:* Fra Ante Udovičić
Tehnički urednik: Fra Ante Branko Periša - *Naslovnica:* Fra Ante Branko Periša - *Lektor:* Ivan J. Bošković
List izlazi dvomjesečno - *Tisak:* Jafra-print d.o.o. Split

OKRUŽNO PISMO O. PROVINCIJALA

Svoj braći Provincije u domovini i inozemstvu

*Narodi nam se Kralj nebeski, od Marije čiste Djevice.
Na tom mladom ljetu veselimo se, mladoga Kralja mi molimo.
(Narodi nam se)*

Draga braćo!

U dužnosti Provincijalnog ministra - prema *Generalnim konstitucijama* (čl. 221. § 1) - spada i pohod braći. Ako bih ukratko sažeo vrijeme od izbora za Provincijala do danas, onda bih slobodno mogao kazati da je to uglavnom bilo vrijeme rijetkog mirovanja i čestog putovanja po Provinciji i izvan nje te upoznavanje prilika u kojima braća žive i djeluju. Budući da sa sobom redovito nosim i *bilježnicu* u koju sve ono što vidim, čujem i zapazim redovito i zapišem nisam prisiljen dovijati se što je gdje bilo i govoriti napamet ili po sjećanju nego doista argumentirano i činjenično. A činjenica je, stvarna i ugodna, da sam svugdje gdje god sam došao i prispio osjetio poslovično franjevačko gostoljublje, otvorenost i dobronamjernost braće, na čemu ovom prigodom svima s kojim sam se susreo - makar to bilo i skupno po regijama, kao primjerice u Njemačkoj - iskreno zahvaljujem. One pak koji su željeli da "svratim u njihovu kuću" molim za ispriku i strpljivost jer to uvijek nije moguće. Jedno je sigurno: nikoga ne želim izbjegavati, svakome želim doći i vidjeti u kakvim uvjetima živi i radi, koje su radosti i kakvi su problemi i žalosti. To jednostavno spada na dužnost moje službe.

Kako se nalazimo u božićnom i novogodišnjem ozračju, ovim pismom želim svima uputiti nekoliko misli koje se odnose na otajstvo Kristova rođenja i ujedno izraziti svima svoje želje i čestitke.

Riječ tijelom postala

U jednom župskom glasilu jedan je naš subrat, razmišljajući o *Riječi*, kazao slijedeće: "*Riječi imaju neizmjernu moć: osvajaju i potiču, razveseljuju i rastužuju, tješe i miluju. Riječi ranjavaju i ubijaju, uspostavljaju i bude. Riječima psujemo i ujedamo. Riječi nas spajaju, riječi nas razdvajaju. Riječi su oaze gdje se susrećemo. Riječi su pustinja gdje se gubimo. Riječ bijaše u početku i Riječ bijaše kod Boga - i Riječ bijaše Bog. Sve je po njoj postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo. Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama. U vremenu*

za nas. Riječ iz njegovih usta, Riječ iz njegova srca. Riječ Očeva u ljubljenom Sinu. Za mene. Za tebe. Riječ u jaslama. Riječ od koje živimo. Riječ u kojoj živimo. Riječ u kojoj ćemo živjeti. Vječno”!

Božić je blagdan Kristova rođenja. Druga Božanska osoba, koju sv. Ivan naziva *Logos - Riječ*, učovječila se u krilu Djevice iz Nazareta. To je vijest koja izaziva vrtoglavicu, događaj koji svijet stavlja naglavačke i sve nas ostavlja sitnima i nemoćnima da shvatimo tu tajnu i toliku rasipnost ljubavi Božje prema nama ljudima.

I nakon što se za Mariju navršilo vrijeme da rodi - veli evanđelist Luka - *“porodi sina svoga... te ga povi u pelenice i položi u jasje”* (Lk 2,7). U staji se, dakle, dogodio taj najradosniji kršćanski blagdan. U staji se rodilo Božansko Djetelo koje je vjekovima navještno i očekivano i o kojem je bilo prorečeno da će biti Gospodar svega, da će biti *Kyrios* - svemogućí Gospodin.

Mnogi su pisci i teolozi pokušali ući u tajnu svete božićne noći te su s tim u svezi postavljali razna pitanja i upitnike, kao što su primjerice: *”Zašto je novorođeni Bog započeo život iz staje, iz te nastambe za životinje? Zašto se uopće rodio? I kada se već rodio zašto se to zbililo tako skrovito i samozatajno, daleko od ljudskog oka i pogleda”?*

To su samo neka u moru pitanja. Odgovor na njih uglavnom se svodi na poruku da nam Bog preko svete Božićne noći želi izraziti svu rasipnost svoje božanske ljubavi i pokazati nam koliko nas zapravo voli; želi nam posvjestiti da je čovjek u Božjim očima njegovo ljubljeno stvorenje do te mjere da se on želi sjediniti s nama i postati jedan od nas u rođenju, u životu, u agoniji, u smrti, u uskrsnuću - *u svemu osim u grijehu!* U toj želji da nas otkupi i spasi, da bude jedan od nas, jedan među nama i jedan s nama, Bog ne mari za udobnost. On se može roditi i u hladnoj staji i započeti iz te nastambe za životinje. Uostalom, zar za pravu i iskrenu ljubav - a ljubav Božja uvijek je takva - postoje uvjeti, granice i prepreke?

Riječ treba svjedoke

Po svom zvanju i poslanju mi smo upućeni često ljudima govoriti o vjerskim istinama i poučavati ih u tim istinama. U božićno vrijeme još i više. Ne dvojim da su to riječi koje *osvajaju i potiču, razveseljuju, tješe i miluju* kako navodi naš subrat. No ono što ljude osvaja i potiče, tješi i miluje nije toliko izgovorena, koliko življena, primjerna, svjedočka riječ. Ukratko: život po riječima koje propovijedamo i djela kojima to potvrđujemo. Jer biti apostoli i navjestitelji evanđelja ne svodi se samo na rad koji obavljamo, nego ponajprije i prvenstveno na život kakvog živimo i svjedočimo. U tome je nezaboravan i poučan primjer našeg Utemeljitelja koji je s prvom svojom subračom *“propovijedao”* bez ijedne izgovorene riječi i s takvim *“propovijedima”* mnoge je osvojio i privukao.

Draga braćo, ako je Krist svojim utjelovljenjem i rođenjem djelio našu ljudsku sudbinu u svemu, osim u grijehu, i mi smo pozvani da snagom njegove milosti i svojim nastojanjem postanemo njemu slični u svemu. To je jedini zajamčeni put do naše franjevačke oduševljenosti i apostolske plodnosti. Nije, naravno, moguće biti "savršena slika Boga nevidljivoga", ali možemo, dapače, trebamo, nastojati i moliti: *Daj, Gospodine, da svatko tko čuje mene, čuje Tebe, tko vidi mene, vidi Tebe.*

Sa željom da svaki član našeg provincijskog Bratstva što zornije podsjeća na Krista Gospodina, ne samo po svojim riječima nego još više svojim životom i djelima, sve vas, braćo, pozdravljam i velim:

Ne želim vam životno nebo bez oblačka patnje, jer takav život ne postoji; ni dug životni put posut ružama, jer to je bajka, a život - kao što i sami znadete - nije bajka. Ne želim vam ni odsutnost suza kajanja, ni odsutnost svake boli. Ne! To vam ne mogu zaželjeti. Zašto? Jednostavno zato što suze čiste srce, bol oplemenjuje dušu, a patnje i nevolje približavaju nas ljubeznoj Majci betlehenskog Djeteta i osiguravaju nam utjehu njezina smiješka i zagovora. Ono što vam u ovom blagdanskome ozračju najiskrenije i najtoplije želim jest:

Da radost i slavlje Božića učinite događajem svoje osobne povijesti;

Da znate odvažno stišati buku svijeta u sebi i oko sebe kako biste spoznali da vas Božić dotiče i poziva da franjevačkim mirom, radošću i ljubavlju ispunjate srca onih kojima ste poslani;

Da budete svjedoci nade, vjerujući uvijek u Boga nade, Boga koji je nada - za vas i za cijeli svijet;

Da budete spomenik Božje dobrote u čijem će srcu, u samostanima i područnim kućama - u skladu s vjekovnom franjevačkom predajom - uvijek postoji ugrijano ognjište za zimne i osamljene, uvijek topao kruh za gladne, majčinska briga za potrebne, utješna riječ za slomljene;

Da vam svjetlo Kristove betlehemske zvijezde osvjetljava stazu u Novoj Godini i sve vaše životne pute i pothvate dovede do sretnog ispunjenja i osobnog zadovoljstva;

Da u svakom času vašega života usrećujući osmijeh betlehenskog djeteta i njegove Majke bude uvijek s vama i da uvijek budete u Božjoj ljubavi i blizini.

Eto to vam, draga braćo, najiskrenije, najtoplije i od srca želim!

"Diebus istis locutus est nobis Deus in Filio" (Heb 1,2)

Fra Željko Tolić, provincijal

PISMO GENERALNOG MINISTRA O SVETKOVINI ROĐENJA NAŠEGA GOSPODINA ISUSA

Svoj braći i sestrama:

Gospodin vam dao mir!

Gotovo svi mi koji smo se odgovarajući na Božji poziv, posvetili Bogu zavjetom poslušnosti, siromaštva i čistoće, a dio smo franjevačke obitelji, imali smo sreću roditi se u kršćanskoj vjeri gotovo u isto vrijeme s našim tjelesnim rođenjem. I tako smo, godinu za godinom, u našim obiteljima i u našim župama na liturgijskim skupovima, a potom u Redu, u ugodnom krilu naših bratstava, mogli slaviti otajstva života našega Gospodina: njegovo radosno očitovanje u rođenju, kao svjetlo koje treperi u tami vremena i njegovo slavno uskrsnuće, kao život koji topi i zauvijek kida sveze smrti.

Naša osobna povijest, svijet koji nas okružuje, sve je u nama označeno svjetlom Kristovim i životom koji je Krist. Ne znamo gledati sami sebe ako ne gledamo Njega, ne možemo objasniti svoje postojanje ako ne pođemo od Njega, nesposobni smo u nama probuditi nadu osim preko Njega. Nismo sposobni, uistinu, zamisliti naš svijet ako ga ne osvjetljuje Kristovo svjetlo, uređuje Kristova milost, prihvaća Kristova nježnost, blagoslivlja Kristova ljubav i prožima Kristov život.

Istina je kako nam liturgija svke godine svečanim slavljenjem Gospodinova rođenja ponovno daruje novost otajstva, te uviđamo kako se danas stvarno rađa Onaj koji se jednom predade za sve rodivši se od Djevice Marije. Kao da je danas prvi dan našeg susreta *u Kristu* sa spasenjem koje nam dolazi od Boga, s radosnom viješću koja se naviješta siromasima, s praštanjem koje se daruje grješnicima, s mirom koji dostiže ljude koji ljube Boga, s nagradom koja dolazi onima koje je Bog opravdao.

“Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin” (Lk 2,11).

U ovom vremenu milosti, naime, naviješta nam se ono što je u Betlehemu, u svetoj noći Isusova rođenja, naviješteno pastirima koji su čuvali svoja stada: “*Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin*” (Lk 2,10-11).

Za pastire i za nas ovo je noć puna ispunjenih obećanja, ostvarenih nada, milosnih riječi: sve je u ovoj svetoj noći obavijeno svjetlom Gospodinove slave.

Ona obećanja i nade preoblikovane u radosnu vijest, u milost Božju i njegovu slavu, prisutne već u svijetu, vidjeli su pastiri kada su, tražeći *znak* što im ga je anđeo Gospodnji pokazao, pronašli Mariju i Josipa i vidjeli *Dijete*, povijeno i položeno u jaslje: vidjeli su dijete, a otkrili su Spasitelja; vidjeli su dijete, a promatrali Mesiju; ugledali su dijete i poklonili se pred Gospodinom!

Obećanja i nade koje danas postaju radosna vijest za nas koji, slaveći božansku Euharistiju, slušamo Riječ Božju i prihvaćamo u našem srcu Boga Riječi, vidimo kruh našega milosnog djelovanja i promatramo Kruh s neba koji nam daruje naš Bog, pričešćujemo se za stolom Gospodnjim i, preobraženi u Onoga koga primamo, darujemo se s Njime na slavu Boga Oca.

U otajstvu utjelovljenja, kada Riječ Božja postaje tijelom i podiže šator među nama, put objave Boga čovjeku ulazi u svoje posljednje razdoblje jer, u Isusu Kristu, Bog se potpuno predaje nama i čovjek se potpuno predaje Bogu.

Ovo odlučujuće obilježje vremena i objave, punina milosti i dara Božjega, izrazio je nadahnutim riječima pisac poslanice Hebrejima, govoreći: *“Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima; konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove”* (Heb 1,1-2).

A sv. Ivan od Križa, tumačeći ovaj svetopisamski ulomak, piše: *“Ovim riječima Apostol želi pojasniti kako je Bog u određenom smislu zanijemio, ne imajući što više reći, jer ono što je jednom govorio djelomično po prorocima, rekao nam je u potpunosti dajući nam sve u svome Sinu”*.

U poniznosti i uzvišenoj malenosti Isusa rođenog u Betlehemu i u poniznosti i uzvišenoj malenosti Euharistije - nudi nam se previšnji Sin Božji, daje nam se punina objave, nama grešnicima se nudi milosrđe, nama zalutalima istina, nama umrlima Onaj koji je život sam.

Uistinu, *“u onaj dan Gospodin je poslao svoje milosrđe, u noći se čuo njegov pjev”*.

Otajstvo utjelovljenja je dohodište Boga prema čovjeku, ono je također, dohodište puta što ga je od početka čovjek, potaknut milošću, započeo prema Bogu.

Bogu Ocu, u savršenom predanju Sina, nudi se poniznost i uzvišena malenost Isusa rođenog u Betlehemu, poniznost i uzvišena malenost sakramenta Euharistije Sina čovječjeg, u svemu slična svojoj braći osim u grijehu.

Čovjek Isusom iz Nazareta, utjelovljenoj Riječi Božjoj, prima život Božji i Bog biva proslavljen u ljudskom životu.

Oblik života Isusa iz Nazareta

Savršeno predanje čovjeka Bogu, ostvareno u otajstvu utjelovljene Riječi, očitovano se u stvarnom obliku života što ga je Isus izabrao za Sebe. Ono poslušno, povjerljivo, sinovsko izručenje prisutno u dubini Isusove savjesti, bilo je razlog svih njegovih izbora i svih njegovih djela.

Na ovaj su se oblik života Isusovi učenici pozivali na mnogo načina u spisima Novog zavjeta u svakomu od njih i u svakom evanđeoskom ulomku, osjećamo kako odzvanja za nas same poziv da slijedimo stope Gospodinove, da mu živimo odabire i da nastavimo u svijetu njegovo poslanje.

On je Riječ koja bijaše u Bogu (usp. *Iv* 1,1), i dođe svojim i njegovi ga ne primiše (usp. *Iv* 1,11). On je Spasitelj, Mesija, Gospodin, kojega Njegova majka “povi i položi u jasje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu” (*Lk* 2,7).

“Ova Riječ Očeva, tako dostojna, tako sveta i slavna - ŠdođeĆ u krilu svete i slavne Djevice Marije, i u njezinom krilu primi pravo tijelo naše ljudskosti i krhkosti. On, koji bijaše bogat iznad svake druge stvari, izabra u ovom svijetu, zajedno s Preblaženom Djevicom, svojom majkom, siromaštvo”.

Ova utjelovljena Riječ “je sjaj vječne slave, bistrina trajnog svjetla i zrcalo bez mrlje” - u kojem “blistaju blaženo siromaštvo, sveta poniznost i neizreciva ljubav”.

Liturgijsko nas slavlje Božića poziva da pažljivo gledamo “na početak ovog zrcala” i da promatramo s divljenjem “siromaštvo” i poniznost Onoga kojega “položiše u jasje i poviše u siromašne krpe”.

Siromaštvo, poniznost i ljubav koji sjaje u rođenju našega Gospodina Isusa Krista, dostignut će puninu svoga sjaja na oltaru križa, nakon što su potamnjena sva naša svjetla i poništene sve naše žrtve. Utjelovljena Riječ daruje samu sebe kao netaknuta hostija i sveti prinos.

Rođenjem počinje ono što ima svoj vrhunac u ovoj žrtvi, a između njih promatramo, pažljivim pogledom i svom ljubavlju srca, trudove i boli koje je podnio radi našega otkupljenja Onaj koji se, kako bi nas otkupio, za nas utjelovio.

Naš oblik života: nasljedovanje Krista

Oblik života, što ga je za sebe odabrao previšnji Sin Božji je onaj koji smo tražili nasljedovati i koji smo, pokrenuti božanskim nadahnućem, izabrali kao naše pravilo i život kad smo obećali “*opsluživati sveto evanđelje Gospodina našega Isusa Krista, živjeti u poslušnosti, bez vlasništva i u čistoći*”. Na taj način želimo “*slijediti*” nauk i stope, riječ i primjer “*Gospodina našega Isusa Krista*”.

Braćo i sestre, polaganjem redovničkih zavjeta obećali smo u poniznom pouzdanju živjeti Kristovu ljubaznu žrtvu u ispunjavanju volje Oca nebeskog,

u naviještanju Kraljevstva nebeskog, u služanju ljudima u potrebi. Ako netko ponekad pomisli svesti zavijete na dužnosti koje je potrebno ispuniti podsjetimo se kako smo se svi redovničkim zavjetima obvezali oponašati u svom životu Kristovu žrtvu i koje, unatoč čvrstoći nakane, zbog naše grješnosti nikada nećemo uspjeti živjeti u potpunosti.

U svakom slučaju, trajna želja za usavršavanjem darivanja sebe Gospodinu i braći, odlučna želja za sve većim približavanjem Kristu slušajući Njegovu Riječ i nasljeđujući Njegove stope, bit će prijeko potrebna kako bi naši zavjeti imali, s onu stranu pravničke protege jer imaju, u stvarnosti i po svojoj naravi, divnu i poticajnu teološku protegu.

S našim bratom Franjom uzdignimo svoje oči prema Kristovom otajstvu u utjelovljenju, otajstvu kojeg se svečano sjećamo u ovom vremenu Božića, a koje svakog dana slavimo i živimo u Euharistiji: *“Gledajte, braćo, poniznost Božju, i pred njim otvorite svoja srca; i vi se ponizite, kako bi vas On uzdigao. Ništa, dakle, što je vaše ne zadržavajte za sebe, kako bi vas u potpunosti prihvatio Onaj koji se potpuno daruje vama”*. Uistinu, ne pripadamo sebi jer pripadamo Onomu koji je radi ljubavi odlučio da potpuno bude naš.

Budući da ne pripadamo sebi, trebali bismo tražiti potrebnu slobodu u poslušnosti, siromaštvu i čistoći, kako bi bili potpuno Kristovi, potpuno Božji, ljubeći ga *“punim zanosom, punom ljubavlju, najdubljim osjećajima, svakom željom i voljom”*.

Božić je, nema mjesta prosječnosti. Božić je, dar treba biti potpun i bezuvjetan. On se potpuno predao za nas. Hoćemo li imati hrabrosti dati mu ono što mu pripada?

Zaključak

Draga braćo i sestre! U Kristu, utjelovljenoj Riječi, sve nam je Otac rekao u Kristu, žrtvovanom Sinu Božjem, sve nam je Otac darovao u Kristu, Prvorodencu svega stvorenoga, prvog među mnogom braćom, sve želimo Ocu zahvaljujući reći i sve želimo u poslušnosti u žrtvi našega života dati.

Velik je poziv na koji nas ljubav Božja poziva i nezahvalno teško stanje nas pozvanih. Stoga, učinimo Franjinu molitvu svojom svagdanjom molitvom: *“Svemogući, vječni, pravedni i milosrdni Bože, daj nama bijednicima da poradi Tebe činimo ono što znamo da Ti hoćeš i da uvijek hoćemo što se Tebi sviđa; da bismo, iznutra očišćeni, iznutra prosvijetljeni i ognjem Duha Svetoga raspaljeni, mogli slijediti stope Tvoga ljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista i da uzmognemo, Svevišnji, samo po Tvojoj milosti doći k Tebi koji u savršenom Trojstvu i jednostavnom Jedinstvu živiš i kraljuješ te uživaš slavu kao svemogući Bog po sve vijeke vjekova. Amen”*.

PISMO O. GENERALA UPUĆENO O. PROVINCIJALU I SVOJ BRAĆI PROVINCIJE PRESVETOG OTKUPITELJA

Dragi brate Željko, Gospodin Ti dao mir! Za vrijeme ‘redovitog zasjedanja’ u studenome, Generalni je definatorij pregledao i odobrio izvješće o stanju u provinciji Presvetog Otkupitelja u Hrvatskoj, koje je generalni pohoditelj poslao u kuriju, nakon što je obavio kanonski pohod i predsjedao kapitulom i kapitulskom kongresu.

Zahvaljujem “Ocu milosrđa” za sve ono što je valjano u životu i poslanju braće iz provincije Presvetog Otkupitelja. Za pohvaliti je, svakako, pastoralno zauzimanje Provincije i rad što ga obavljaju braća kako u župnim djelatnostima tako u drugim oblicima služenja narodu Božjemu. Dostojno je pohvale i dugo znanstveno naslijeđe vaše provincije, koje se i danas nastavlja, a koje vam je omogućilo darovati Crkvi i Redu darovite franjevence. Cijenim trud provincijskog kapitula koji je preko svojih zaključaka očitovao želju braće da traže nove načine za naviještanje evanđelja. Kao posljednje ne mogu ne pohvaliti kapitulsku odluku da se izrade “Ratio Formationis” i “Ratio Studiorum” provincije. Uvjeren sam da će se nastojanjem svih, a poglavito definatorija, kapitulske odluke ostvariti u tijeku ovoga trogodišta.

Iz pohoditeljeva su izvješća vidljiva i druga stajališta života i poslanja braće iz vaše provincije koja je potrebno poboljšati. Ne možemo zatvarati oči pred problemima koji postoje, da vaš život prestane biti znakovit onako kako to želimo.

U ovom surječju moram prizvati vašu pozornost na obećanja što smo ih jednom učinili pred Bogom i pred Crkvom u redovničkim zavjetima. S Bogom se ne možemo poigravati i nitko nas ne može osloboditi od onoga što smo obećali: živjeti evanđelje u poslušnosti, čistoći i sine proprio, živjeti evanđelje u bratstvu i malenosti, živjeti evanđelje u stavu trajnoga obraćenja. Draga braćo provincije Presvetog Otkupitelja, pozivam vas, u poniznosti, ali u isto vrijeme snagom koja mi dolazi od Oca Franje, da uznastojite oko vjerodostojnosti i kakvoće života, započinjući od molitvenog života i bratstva.

Imajući u vidu izvješće o pohodu uvjeren sam kako je potrebno i neodgodivo da preispitate vaš život i poslanje u svjetlu iskustva istinske vjere, koje će se očitovati u odgovarajućem životu osobne i zajedničke molitve. “Imati srce usmjereno Gospodinu” (NPr 22,19), to je najvažniji posao za svakog brata. Suprotno bi bilo plod zloće i lukavosti Zloga, kako tvrdi sv. Franjo. Otkloniti “svaku zapreku” i ostaviti “po strani svaku zaokupljenost i tjeskobu”, na način da se može “služiti, ljubiti i klanjati jedino Gospodinu Bogu, čistim srcem i

čistim umom” (NPr 22,26), evo velikog izazova za manjeg brata svakog vremena.

Nikakav rad: umni, pastoralni, društveni ..., nikakav rad ne smije ugušiti “duh molitve i pobožnosti” (PAn 2). Svjesni kako surjeđe posvjetovnjačenja u koje smo uronjeni ne olakšava ovaj odnos s Gospodinom, trebamo imati hrabrosti dati Bogu ono što mu pripada: cijelo naše srce, sav naš um, sve naše snage, svu našu dušu (usp. Pnz 6,4). Hoćete li imati tu hrabrost? Uvjeren sam kako od stvarnog odgovora na ovo pitanje ovisi vaša budućnost. “Bez unutarnjeg života ljubavi koji ne uključuje Riječ, Oca, Duha (usp. Iv 14,23) ne može biti pogleda vjere; a kao posljedica život postupno gubi smisao, lice braće postaje neprozirno i na njemu se ne može otkriti Krista, povijesni događaji ostaju dvoznačni, ako ne i beznadni, apostolsko se poslanje te dobrotvorni rad gube u raspršenim djelatnostima” (PoK 25a). Bez pogleda vjere nastaju podjele i pojedinačna zanimanja. Draga braćo, “svaki je poziv na posvećeni život nastao u kontemplaciji, u trenutcima snažnog zajedništva i u dubokom odnosu prijateljavanja s Kristom... Svako zvanje treba trajno dozrijevati u ovoj bliskosti s Kristom” (PoK 25b). Potrebno je “ponovno krenuti od Krista”, potrebno se ponovno susresti s prvom ljubavlju.

Drugo stajalište na koje trebate obratiti pozornost je život bratstva. On se treba ukorjenjivati u iskustvu vjere koja nam omogućuje ispovijedati Boga kao Oca svih nas (usp. GGKK 38) i, u Duhu Svetomu, ustanovljuje nas kao braću koja se uzajamno prihvaćaju kao “dar Božji bratstvu” (GGKK 40). Nije dovoljno prijateljstvo ili naklonost; nije dovoljno zajedno raditi ili živjeti zajedno pod istim krovom. Potreban je pogled vjere. Samo nas ovaj pogled vodi da “ljubimo i hranimo” brata, prihvaćajući kao “milost” i mogućnost za osobni rast živjeti s osobama koje trpe, koje se ne snalaze u bratstvu i koje su upravo zbog toga uzrok trpljenja za druge (usp. BZZ 38). S druge strane, ako je osnovna sastavnica Reda Manje braće osoba franjevac u odnosu (PVR 2001.), potrebno je načiniti istinsko i pravo obraćenje odnosa, na takav način da u središtu naših zaokupljenosti i nastojanja ne bude samo službeničko upravljanje, nego duhovno-odnosni život, bezuvjetno otvaranje pojedinca za potrebe i neodgodivosti bratstva, tako da ono uistinu postane poticajno središte svakog nauma i poslanja. U isto vrijeme, potrebno je da ustanova stavi u središte svojih zaokupljenosti osobu pojedinog brata. Na taj ćemo način moći nadići napasti samosvojnosti i pokrajinstva, tako snažnog među vama, kao i napast da se stavi osobu u službu preživljavanja ustanove i određenih ustroja. Mjesni kapituli, dobro pripremljeni i slavljani u stavu slušanja i uzajamnog poštivanja, bit će “duša bratstva”, povlašteno mjesto za podijelu onoga što činimo i što jesmo, kako bismo odredili naš život i poslanje, kao i za trajnu formaciju.

Čini mi se kako je potrebno da obratite posebnu pozornost na evangelizaciju. Kako je predložio vaš kapitul trebaju se “tražiti novi putovi za ostvarenje

evanđelja u povijesti” (PZ 84), kušati “nove oblike i nove načine evangelizacije” (SP 14). Odgovoriti na ovaj poziv znači, između ostaloga, otkrivati nove misijske i apostolske djelatnosti koje bolje odgovaraju potrebama našega franjevačkog poziva, preispitujući način djelovanja na župama, u svetištima, u drugim uobičajenim mjestima boravka, a da se nikada ne zaboravi kako smo poslani u bratstvo i pozvani biti nazočni u mjestima lomova, kamo, možda, nitko ne želi poći.

Još jedna riječ o skrbi za zvanja u provinciji i, s tim u vezi, o formaciji, kako trajnoj tako i početnoj. U vašoj je provinciji ovih posljednjih godina bilo dosta napuštanja iz zajednice. Pred ovim se provincija treba ozbiljno zapitati, kako bi došla do odgovarajuće dijagnoze koja će dati lijek za ovo stanje. Među moguća gotova rješenja, prizivam vašoj pozornosti sposobnost prosuđivanja zvanja: ozbiljno prosuđivanje koje ne gleda toliko na broj pripravnika, nego na kakvoću života; prikladnu osobnu pratnju, koja vodi posebnu pozornost o protegi vjere, bratskom životu i spolnosti - osjećajnosti mladih koji nam se obraćaju. Ali sve će ovo malo koristiti ako pozornost za početnu formaciju ne bude pratilo ozbiljno opredjeljenje u korist trajne formacije. Provincija koja ne načini ovo opredjeljenje nema pravo primati novu braću. Možda će nekima ova rečenica izgledati preoštrom, ali imajući u vidu da druge oblikujemo svojim životom, nemoguće je ne složiti se s njom.

Dragi provincijale, ovo su moja razmišljanja nakon što sam pozorno pročitao izvješće o pohodu. Molim Tebe i Tvoj definatorij da ističete ova stajalista u vašem poticanju života u provinciji, za koje želim da ima prvenstvo pred bilo kojim vašim poslom i da ga obavljate u duhu zajedništva i jedinstva.

Želim Ti svako dobro uz obećanje da ću biti s Tobom, s Tvojim definatorijem i sa svom braćom provincije. Na sve vas zazivam Gospodnji blagoslov.

*Fra Jose Rodriguez Carballo, ofm
Generalni ministar*

IZ PROVINCIJALATA

PROVINCIJSKO POVJERENSTVO ZA IZGRADNJU KLERIKATA U SPLITU (PPIKS)

Provincijsko povjerenstvo za izgradnju Franjevačkog klerikata u Splitu - PPIKS (K. Bekavac, P. Milanović Trapo, L. Tomašević, M. Mrše, A. Akrap), nakon sjednice stručno-savjetodavnog odbora - SSO-a (I. Madunić dia, M. Šakić dig, I. Sorić dig), imalo je 10/03. sjednicu 17. studenoga 2003. u Provincijalatu. Nakon zaziva Božje pomoći, pročelnik je pozdravio nove članove PPIKS-a fra Petra Milanovića Trapu i fra Antu Akrapa, a zahvalio dosadašnjem članu fra Dušanu Mori na radu u Povjerenstvu. Zatim je predložio dnevni red:

1. Dinamika provedbe zakonske i stručne procedure u vezi s izgradnjom klerikata od Provincijskog Kapitula 2003.
2. Izrada stručne dokumentacije - paralelno sa zakonskom procedurom
3. Razno

Nazočni su usvojili predloženi dnevni red i izabrali fra P. Milanovića Trapu za zapisničara.

Ad 1.

U izvješću i raspravi istaknuti su svi poduzeti događaji i činjenice, a sve prema dopisu Grada Splita od 17. 04. 2003. Ur. broj: 218/01-03/01-03-01. ...

Prijedlog izrade DPU-a povjeren je tvrtki Studio R, što je ista i izvršila. Gotovo svakodnevno smo u vezi s tvrtkom *Studio R* te glavnim projektantom J. Rošinom i suradnicima, prateći izradu projektne dokumentacije. U čestoj i dobroj vezi smo s nadležnim službama Grada Splita, županije Splitsko-dalmatinske i naše Nadbiskupije. Svjesni smo važnosti klerikata za život naše Zajednice. Stoga, dok požurujemo potrebnu proceduru i izradu projektne dokumentacije, uvijek poštujemo stručnost i zakonitost. Gradsko poglavarstvo 07. 11. 2003. godine usvojilo je prijedlog DPU-a oko uvale Trstenik i uputilo ga Gradskom vijeću na usvajanje, koje je nakon rasprave također isti prijedlog DPU-a usvojilo 08. 12. 2003. godine.

Ad 2.

- U međuvremenu (Kapitul - danas) Institut građevinarstva Hrvatske d.d. Split dostavio je (studiju) Izvještaj o geotehničkim istražnim radovima na lokaciji kompleksa Franjevačkog klerikata na predjelu Trstenik- Zenta.

- Izrađen je IDEJNI PROJEKT klerikata u Splitu 5/03 na temelju natječajnog rada, te sugestija, primjedbi, razmišljanja, naknadnih rasprava što je doprinijelo korigiranju i dopuni programa. Ovaj projekt usuglašen je i s traženjima projektanata instalacija.

- GLAVNI PROJEKT Franjevačkog klerikata u Splitu izrađen je u cijelosti prema ugovoru sa *Studiom R* i projektantom Rošinom. Glavni projekt sastoji se zapravo od više glavnih projekata:

- Glavni projekt arhitektonsko - građevinski
- Statički proračun
- Statički proračun skloništa
- Glavni projekt elektroinstalacija knjiga 1/2
- Glavni projekt elektroinstalacija knjiga 2/2
- Glavni projekt vodovoda, hidranata, kanalizacije
- Glavni projekt instalacije sprinklera
- Glavni projekt instalacije plina propan-butan
- Glavni projekt grijanja, hlađenja i ventilacije
- Glavni projekt dizala
- Elaborat fizike objekta
- Prikaz mjera zaštite od požara
- Prikaz mjera zaštite na radu.

Čim se dobije Izvod iz plana za usvojeni DPU, on će se uvezati u sve projekte i tada će Glavni projekt biti spreman za predaju u svrhu ishoda građevinske dozvole.

TROŠKOVNIK za Franjevački klerikat tekstualno je pripremljen prema Glavnom projektu i sadrži:

- Troškovnik građevinsko zanatskih radova
- Troškovnik / specifikacija električne instalacije
- Troškovnik / specifikacija vodovoda, hidranata i kanalizacije
- Troškovnik / specifikacija instalacije sprinklera
- Troškovnik / specifikacija instalacija plina propan-butan
- Troškovnik / specifikacija grijanja, hlađenja i ventilacije

Na temelju Troškovnika s Glavnim projektom i na CD-u koji je pripremljen može se pristupiti natječaju za ponude izvedbenih radova na klerikatu. To se događa istovremeno sa zahtjevom za građevinsku dozvolu, tj. siječanj/veljača 2004.

IZVEDBENI PROJEKT je izrađen preko 80% i bit će dovršen u siječnju 2004. god.

Ad 3.

I nadalje ćemo se pridržavati stručne i zakonske procedure. Koristit ćemo najbrži rok sa zahtjevom za građevnu dozvolu i učiniti natječaj s potražnjom ponuda za izvedbu radova. Dakle, došlo je vrijeme da se izvrši prioriteta odluka dvaju provincijskih kapitula 2000. i 2003. godine.

Ugovor o brzini izgradnje i izvedba radova ovise o financijskoj konstrukciji kao i o pridržavanju ugovora obiju strana. Projektom je predviđena i etapna izgradnja. Najbolje i najjeftinije je raditi sve odjednom. Smještajnom dijelu može se dati prednost po završetku zemljanih radova i radnji do poda prizemlja čitavoga kompleksa.

PPIKS sa SSO-om je uvjerenja da će časni Definitorij na čelu s mnp. o. Provincijalom oduševiti braću, dobročinitelje i prijatelje u domovini i širom svijeta, da s ljubavlju, žrtvom, velikodušnošću i nadasve Božjom pomoći izgradimo naš klerikat - Franjevačku kolijevku u Splitu.

*Fra Kruno Bekavac
pročelnik PPIKS-a*

PANIS VITAE - PROVINCIJSKA KARITATIVNA UDRUGA

U prostorijama Provincijalata u Splitu, 3. prosinca 2003. održana je sjednica Vijeća PANIS VITAE - karitativne udruge naše Provincije. Od petorice članova (K. Bekavac, N. Ćurčija, P. Klarić, I. Lukač, N. Pavlinušić) četvorica su nazočili, a jedan je opravdano odsutan. Usvojen je, od pročelnika, predloženi dnevni red:

1. Ured, uredovno vrijeme, redoviti rad
2. Božićni posjet i dar šticećenicima po domovima, u bolnici i djeci prognanika
3. Pomoć siromašnim studentima - Studentska božićnica
4. Razno

Na temelju pročelnikova izvješća i rasprave nazočnih učinjen je zapisnički (P. Klarić) sažetak iz koga bilježimo:

Ad 1.

Uredski prostor je opremljen za dvonamjensko korištenje: karitativno djelovanje i priprema za izgradnju Franjevačkog klerikata u Splitu. Pomoć potrebnima daje se prema ustaljenom rasporedu i sredstvima kojima raspolažemo. Dva puta tjedno, tj. ponedjeljkom i srijedom od 8 do 12 sati, u uredu volonterski djeluje gospođa Pava Lisičić i vodi evidenciju o prikupljanju i raspodjeli pomoći, a drugih dana prema dogovoru. Nedostaje nam prikladna prostorija za skladištenje karitativne pomoći što ćemo pokušati djelomično riješiti u dijelu samostanskog podruma.

Ad 2.

PANIS VITAE nastavlja višegodišnju suradnju s MALTESER HILFSDIENST iz biskupije Limburg. Oko četiri tisuće božićnih paketića će "Maltežani" dovesti i podijeliti ćemo ih šticećenicima po domovima, u bolnici i djeci prognanika: Split, Kaštela, Sinj, Šibenik, Knin, Gračac...

Ad 3.

Članovi Vijeća su ugodno iznenađeni i radosno prihvatili preporuku o. Provincijala da naša karitativna udruga Panis Vitae razdjeli malu donaciju studentima koji su i za božićne blagdane prisiljeni živjeti u oskudici. Prihvaćen je prijedlog dopisa koji je namijenjen: *Svim samostanima - filijalnim kućama i ustanovama Franjevačke Provincije Presvetog Otkupitelja*, sa zamolbom, da nam braća pismeno dostave preporuku s imenom i prezimenom te adresom studenta-ice kome je uistinu potrebna pomoć. Osim toga, jednodušno smo naglasili, da bi bilo poželjno, da PANIS VITAE pokuša zasnovati stalni fond za pomaganje siromašnim studentima.

Ad 4.

Nazočni članovi Vijeća razmijenili su međusobno telefonske brojeve zbog lakše komunikacije. Dogovoreno je da će se slijedeći sastanak održati prema potrebi na obavijest pročelnika.

Fra Kruno Bekavac

KRONIKA O. PROVINCIJALA

- 21.-26. travnja 2003.: Split** - Provincijski kapitul; izabrana nova uprava Provincije.
- 26. svibnja - 22. lipnja.: Asiz** - o. Provincijal na Generalnom kapitolu.
- 30. lipnja - 11. srpnja 2003.: Split** - Kapitulski kongres Provincije.
- 20. srpnja 2003.: Studenci** - blagdan sv. Ilije - zaštitnik župe; o. Provincijal propovijedao, a fra Julijan Ramljak, koji je slavio svoj Dijamantni jubilej, predvodio misu.
- 21. srpnja 2003.: Zadar** - o. Provincijal na sastanku sa zadarskim nadbiskupom msgr. Ivanom Prendžom; poslijepodne svratio u Karin.
- 5. kolovoza 2003.: Knin** - o. Provincijal nazočio osmoj obljetnici Oluje.
- 11. kolovoza 2003.: Split** - blagdan sv. Klare; o. Provincijal predvodio misu u 8 sati.
- 15. kolovoza 2003.: Sinj** - blagdan Velike Gospe; o. Provincijal predvodio misu u 18 sati.
- 6. rujna 2003.: Visovac** - oblačenje i zavjetovanje; o. Provincijal predvodio obrede.
- 8. rujna 2003.: Gradac Drniški** - blagdan Male Gospe; o. Provincijal predvodio misu.
- 18.-19. rujna 2003.: Split** - Definitorijalni sastanak.
- 24. rujna 2003.: München** - o. Provincijal na primopredaji između fra Pavla Žmire i fra Bože Ančića, st.; poslije podne u Freisingu.
- 25. rujna 2003.: Wolfratshausen** - o. Provincijal posjetio braću u toj župi.
- 26. rujna 2003.: Stuttgart** - susret s braćom koja žive i rade u toj regiji; 28. rujna - blagdan Gospe velikog hrvatskog krsnog zavjeta, o. Provincijal predvodio misu.
- 3.-5. listopada 2003.: Zagreb** - o. Provincijal na razgovoru radi Karina; s braćom u samostanu u Vrbanicevoj proslavio blagdan sv. Oca Franje.
- 8.-10. listopada 2003.: Ljubljana** - o. Provincijal na sastanku Južnoslavenske konferencije provincijala.
- 18. listopada 2003.: Otok** - o. Provincijal na proslavi zaštitnika župe.
- 22. listopada 2003.: Split** - sastanak s gvardijanima naše Provincije; poslije podne Definitorijalna sjednica.
- 26. listopada 2003.: Köln** - susret o. Provincijala s braćom u kölnskoj nadbiskupiji.
- 28. listopada 2003.: Bonn** - susret o. Provincijala s Wolfgangom Miehleom (Nationaldirektor für die Ausländerseelsorge); poslijepodne sastanak u Kölnu s pomoćnim biskupom Trelom, đakonom Greveldingom i ostalima.
- 1. studenoga 2003.: München** - o. Provincijal na službenoj inauguraciji naše subraće u Hrvatskoj katoličkoj misiji.
- 3.-6. studenoga 2003.: Berlin** - o. Provincijal u posjeti braći; 5. studenoga susret s kardinalom Gergom Stercinski u nadbiskupiji.
- 7. studenoga 2003.: Frankfurt** - susret s braćom u frankfurtskoj regiji.
- 11.-12. studenoga 2003.: Zagreb** - o. Provincijal na sastanku HKVRP.
- 14. studenoga 2003.: Knin** - o. Provincijal potpisao ugovor s kninskim gradonačelnikom gosp. Vinkom Marićem o prijenosu dijela bivše vojarne *Senjak* u vlasništvo naše Provincije.

17.-22. studenoga 2003.: Lourdes - o. Provincijal na sastanku europskih Provincijala (UFME), gdje je izabran za člana trajnog vjeća UFME. Iz Generalne kurije sastanku su nazočili Generalni ministar, Generalni vikar, generalni definator fra Šime Samac i drugi definatori.

28. studenoga 2003.: Omiš - o. Provincijal predvodio misu zadušnicu za fra Pavla Meladu.

2. prosinca 2003.: o. Provincijal u Šibeniku, Čisti Velikoj i Perkoviću.

3. prosinca 2003.: o. Provincijal u Metkoviću, Stablini i Makarskoj.

5. prosinca 2003.: Sinj - dan Gimnazije i Sjemeništa; o. Provincijal predvodio svečanu misu.

8. prosinca 2003.: Sinj - o. Provincijal primio u postulaturu naše sjemeništarce.

10. prosinca 2003.: Limburg - o. Provincijal na sastanku s generalnim vikarom Günterom Geisom.

11. prosinca 2003.: Rottemburg - o. Provincijal na sastanku s prelatom Adamom.

16.-17. prosinca 2003.: Split - Definitorijalni sastanak.

18.-19. prosinca 2003.: Zagreb - o. Provincijal na sastanku i u posjeti braći u samostanu.

23. prosinca 2003.: Karin - o. Provincijal obišao radove na samostanu i crkvi.

Fra Vjeko, hvala Vam!

”Osjećam da nakon ovolikih godina uistinu više ne mogu održavati svete mise s propovijedi pa se povlačim i bit ću samo na onim tihim svetim misama” kazao je na blagdan Svete Obitelji, 28. prosinca 2003., fra Vjeko Vrčić prilikom svoga oproštaja od *svetih misa s propovijedima*.

Naime, 1982. godine fra Vjeko se poslije službe župnika u Vrgorcu povukao u imotski samostan u zasluženu mirovinu. No, iako je već bio u poznim godinama, fra Vjeko se svesrdno stavio na raspolaganje gvardijanima i župnicima u Imotskome. Tako je od 1982. godine do blagdana Svete Obitelji 2003. godine svake nedjelje u župskoj crkvi sv. Frane imao misu i propovijed u 19 sati. Mnogi su rado dolazili na tu “fra Vjekinu misu” i još radosniji odlazili.

Osim mise, fra Vjeko je bio redovit i neumoran u ispovijedanju. Ne samo u Imotskom, nego i u okolnim župama gdje je često i rado odlazio, bilo propovijedati ili ispovijedati.

Ovom prigodom fra Vjeki od srca zahvaljujemo za sve milosti koje je Svevišnji kroz njegovih 65 godina neumornog misničkog života i rada preko njega mnogima udijelio, a isto tako mu zahvaljujemo za primjer iz kojega se može učiti. Bit svećeničko-redovničkog zvanja i poslanja nije “mirovina”, nego *salus animarum*. Fra Vjeko, hvala Vam!

Fra Željko Tolić, provincijal

IZ TAJNIŠTVA

ZAPISNIK DEFINITORIJALNOG SASTANKA

Sastanak Provincijskog definitorija održan je u Splitu, 16.-17. prosinca 2003. godine. Nakon molitve i pozdrava o. Provincijala utvrđen je dnevni red: 1. *Rasprava o zapisniku Kapitulskog kongresa*; 2. *Tematska sjednica: Odnos Provincijske uprave i Ekonomata*; 3. *Provincijalov izvještaj*; 4. *Prispjeli dopisi*; 5. *Razno*.

Ad 1. Nakon kratke rasprave o zapisniku Kapitulskog kongresa, isti je ispravljen i dopunjen.

Ad 2. Na tematskoj sjednici o. Provincijal i ekonom Provincije su iznijeli financijsko stanje Provincije.

Ad 3. U svom Izvješću o. Provincijal se osvrnuo na stanje u Provinciji u domovini i inozemstvu. U raspravi o preustroju župa i misija u inozemstvu, poglavito u Njemačkoj, zaključeno je da se na redovitom susretu braće s o. Provincijalom u Ludwigshafenu, te u dogovoru s glasnogovornicima pojedinih regija, obradi tema: *Problematika naših misija i župa u Njemačkoj u kontekstu pastoralnog plana BK Njemačke*.

Ad 4. Definitorij je razmotrio sve prispjele dopise te raspravljao o pastoralnoj praksi dvojice naših ovogodišnjih đakona fra Ivica Jurića i fra Denisa Šimunovića, određivši fra Ivicu u župu Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju a fra Denisa u župu Gospe od Zdravlja u Splitu.

Ad 5. Pod ovom točkom raspravljalo se o raznim pitanjima, među ostalim, i o samostanskim vikarima u Sinju i Karinu. Naime, nakon savjetovanja s Generalnom kurijom u Rimu, prihvaćena je pismena ostavka fra Bože Norca Kljaje i fra Milana Lapića na službe samostanskih vikara u Sinju, odnosno Karinu, te je za samostanskog vikara u Sinju imenovan fra Neven Pavlinušić a za samostanskog vikara u Karinu fra Nediljko Jukić (mlađi).

Definitorij je osnovao i *Provincijsko povjerenstvo za obnovu samostana u Makarskoj (PPOS)*. Članovi PPOS-a su: fra Marko Mrše pročelnik, fra Stanko Milanović Litre član, fra Miljenko Odrlić član, fra Josip Grbavac član, fra Filip Milanović Trapo član.

Sljedeći Definitorijalni sastanak predviđen je 10.-11. veljače 2004., s tematskom sjednicom: *Samostan za bolesnu braću*. Sastanak je završio u 23,50 sati.

Zaređeni za đakone

Dvojica naše braće: fra Ivica Jurić i fra Denis Šimunović zaređeni su na blagdan Krista Kralja, 23. studenoga 2003, za đakone. Redenje je bilo u trogirskoj katedrali, a obavio ga je nadbiskup splitsko-makarski i metropolita msgr. Marin Barišić.

Dok fra Ivici i fra Denisu čestitamo, ujedno im želimo obilje Božjeg blagoslova u njihovu daljnjem radu na dobrobit naše Provincije.

Napustio Zajednicu

Nedavno je fra Ljubomir Ladan, student druge godine KBF-a, napustio je našu našu zajednicu i vratio se u svijet. Ljubomiru želimo Božji blagoslov u budućem životu u nadi da će mu boravak među nama ostati u ugodnom sjećanju.

Poziv u vojsku

Trojica naših bogoslova: fra Damir Čikara, fra Filip Mimica i fra Mijo Šabić odlaze na odsluženje vojnog roka. Fra Damir je već “pod puškom” i nalazi se u Sinju, dok fra Filip i fra Mijo, koji su se opredijelili za civilnu službu, očekuju uskoro poziv. Neka ih prati Božji blagoslov i molitve braće.

Regionalni sastanci

Kao i prethodnih godina, tako će se i u 2004. godini održavati *Regionalni sastanci* u našoj Provinciji. Prvi krug sastanaka održat će u siječnju 2004. godine. Redosljed sastanaka: *Makarska*, 7. siječnja 2004.; *Visovac*, 21. siječnja 2004.; *Sinj*, 14. siječnja 2004. i *Zagreb*, 23. siječnja 2004. godine.

Tema ovih siječanjskih sastanaka glasi: *Zajedništvo-preduvjet duhovne obnove Provincije*, a predavač je mr. fra Frano Milanović Litre.

Naši bolesnici

Fra Augustin Akrap, profesor na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju, primljen je 14. rujna 2003. u Klinički bolnički centar Firule. Ustanovljeno je da je toga dana doživio lakši moždani udar (ishemija). Dolaskom u bolnicu stanje se, nažalost, pogoršalo te je morao duže vrijeme ostati na bolničkom liječenju u KBC Firule. Nakon bolničkog liječenja, fra Augustin se vratio na

kućnu njegu u naš samostan u Sinju, gdje su mu braća, osobito o. gvardijan, danomice iskazivala punu pažnju i brigu. Radi bržeg oporavka fra Augustin je otišao u Krapinske Toplice, gdje se i sada nalazi. Želimo mu brz i uspješan oporavak te ga preporučujemo u molitve braće.

Fra Ivan Mirković, župni vikar u župi sv. Mihovila u Gračacu, zbog povišenog tlaka i povraćanja hospitaliziran je na blagdan Bezgrešnog Začeca, 8. prosinca 2003. godine, u bolnicu u Šibeniku, gdje je podvrgnut sistematskim liječničkim pretragama. Tijekom boravka u bolnici, u kojoj su ga često posjećivala braća iz Gračaca i šibenskog samostanskog okružja, fra Ivanovo se zdravstveno stanje poboljšalo, pa je 19. prosinca upućen na kućnu njegu. Po povratku u Gračac, fra Ivan se osjeća sve bolje i postupno preuzima dužnosti koje je i prije obavljao. Od srca mu želimo mu uspješan oporavak.

Odlazi u misije

Član naše Provincije fra Drago Gverić nakon višegodišnje službe župnika u župi Male Gospe u Edmontonu u Kanadi ponovno odlazi u misije u Afriku.

Nakon dogovora s Generalnom kurijom i pripreme u Bruxelles-u, fra Drago je ovih dana već pošao u svoju misijsku postaju. Pripadat će Viceprovinciji sv. Franje sa sjedištem u Naerobiju (Kenija), a misijska postaja bit će mu u misiji Gitega u Burundiju.

Fra Dragi iskreno zahvaljujemo na svemu što je do sada kao župnik učinio za naše vjernike u Edmontonu i želimo mu obilje Božjeg blagoslova i uspjeha na afričkoj njivi Gospodnjoj.

Ulazak u postulaturu osmorice maturanata

U ponedjeljak, 8. prosinca na blagdan Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije osmorica maturanata franjevačkog sjemeništa u Sinju pristupili su obredu postulature. To su: Mario Cikojević, Krešimir Čikeš, Danijel Kalašević, Mihovil Klarić, Željko Nikolić, Dario Ratkić, Ante Ivan Rozić i Josip Zelenika.

Obred primanja u postulaturu i koncelebrirana sv. misa, koju je predvodio mnp. o. provincijal dr. fra Željko Tolić, održani su u sjemenišnoj kapeli. Obredu su prisustvovali sjemeništarci, sjemenišni odgojitelji (fra Zvonko, fra Zoran i fra Ivan), novaci sa svojim odgojiteljem fra Jurom Hrgovićem, fra Nedjeljko Jukić ravnatelj gimnazije i don Antonio Čutura, kapelan župe Prozor (Rama).

Na misnoj propovijedi otac provincijal je istaknuo važnost redovničkog i svećeničkog poziva u današnjem svijetu. Uputio je riječi podrške svim sjemeništarcima, a na poseban

način postulantima koji su primanjem u postulaturu korak bliže redovničkom životu. Napomenuo je da uzor franjevaštva i redovništva treba tražiti u sv. ocu Franji. Njega, koji je svojom poslušnošću, čistoćom i siromaštvom zadivio i zadivljuje velik broj mladih, koji žele poći njegovim putem, nije lako slijediti.

Da bi na tom putu i ustrajali potrebno je mnogo odricanja i žrtve. Nakon svečanog misnog slavlja uslijedilo je zajedničko fotografiranje postulanata, novaka, odgojitelja i oca provincijala te tradicionalna zakuska.

Ovaj ulazak u postulaturu intenzivnija je priprema franjevačkih kandidata za redovnički život u novicijatu, a potom u bogosloviji. Razdoblje postulature predviđeno je za dublje upoznavanje redovničkog života i njegovih vrijednosti kao i vlastita izgradnja u tom pogledu.

Mario Cikojević

SINJ: Proslava dana Franjevačke klasične gimnazije i Franjevačkog sjemeništa

U petak, 5. prosinca 2003. godine u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske, povodom obilježavanja dana Franjevačke klasične gimnazije i Franjevačkog sjemeništa, održano je sveto misno slavlje na latinskom jeziku, nakon kojeg je slijedila kratka akademija. Naša gimnazija

i sjemenište svoj dan slave 8. prosinca, na blagdan Bezgrešnog začeća BDM, ali je proslava iz praktičnih razloga prenesena na 5. prosinca. Slavlju su prisustvovali svi učenici naše gimnazije, mnogobrojni župljani, uzvanici i gosti. Misna biblijska čitanja iz SZ-

a na latinskom i hrvatskom jeziku usporedno su čitali Ivana Vlastelica i Jakov Maleš, a Dario Ratkić i Franka Milardović iz NZ-a. Evanđelje na latinskom pročitao je istaknuti fratar naše Provincije fra Gabrijel H. Jurišić. U nadahnutoj propovijedi otac Provincijal je ohrabrio i potaknuo nas mlade da slijedimo stope Isusa Krista po primjeru svetog oca Franje, kamo god nas život odnio.

Nakon misnog slavlja uslijedila je kratka akademija koju su priredili učenici i učenice naše gimnazije. Recital: "Zoro naših zora", bio je protkan pjesmom Bezgrešnoj. Recital

su izvodili četvorica sjemeništara: Mate Milas, Zvonimir Glavaš, Ivan Zadro i Leopold Juko i dvije učenice gimnazije: Marija Kodžoman i Silvana Buljan. Prigodne pjesme izvodio je mješoviti zbor gimnazije uz klavirsku pratnju učenice Josipe Mihaljević pod ravnanjem fra Stipice Grgata. Pojedine skladbe pjevali su solisti uz pratnju našeg malog četveročlanog orkestra.

Akademija je popraćena burnim pljeskom te brojnim pohvalama, a ravnatelj fra Nedjeljko Jukić se na kraju svima zahvalio.

Dario Ratkić

Izveštaj sa redovitog susreta magistara franjevačkih bogoslova

Susret magistara franjevačkih bogoslova (OFM) održao se u Kninu 13. studenog 2003. godine. Na susretu su bili fra Miljenko Šteko (Mostar), fra Ivica Jagodić (Zagreb), fra Miron Sikirić (Sarajevo) i fra Šimun Bilokapić (Split). Opravdano odsutan bio je fra Frano Delić (Zadar). S radom smo počeli u jutarnjim satima.

Dnevni red se sastojao od četiri točke: 1. Priprava za svečane zavjete, 2. Susret bogoslova, 3. Vijećanje - susret odgojitelja svih redovničkih zajednica, 4. "Ratio studiorum" i "Ratio formationis".

Prošlogodišnja priprava za svečane zavjete potakla je neke od mnpo. oo. provincijala na prijedlog da se premisli dosadašnji način priprave za svečane zavjete. Magistri su razmotrili prijedlog ali nisu našli dovoljno razloga, barem za sada, da se postojeći uzorak mijenja. Istakli su dobre i pozitivne strane ovakve priprave i inzistirali radije na:

pomnom odabiru tema, raznovrsnosti i brojnosti predavača, važnosti prikladnog mjesta i ambijenta za ovakvu pripravu, eventualnom preformuliranju nekih nutarnjih postavki i uopće na boljoj organizaciji od strane provincije-domaćina. Tako smo zaključili da se duhovne vježbe premjeste iz četvrtog u treći tjedan priprave, neki tjedni bi trebali biti više kontemplativno, a drugi više aktivno intonirani. Kandidatima treba omogućiti susret s najrazličitijim marginaliziranjem grupa, da ih se oduševi raznim oblicima apostolata, itd. Ovogodišnja priprava za svečane zavjete održat će se u Provinciji Bosne Srebrene od 16. klovoza do 10. rujna 2004. godine, a kandidata bi moglo biti negdje između 24 i 28. Uz obvezno tzv. "dupliranje" magistra domaćina (višednevna prisutnosr magistara gostiju), predložili smo i imena mogućih predavača iz svih provincija. Potičemo također oo. provincijale da nađu vremena posjetiti braću pripravnike za

svečane zavjete kako bi čitavom događaju dali na važnosti. O svim važnijim zaključcima našega susreta, posebno ove točke, oo. provincijale će posebnim dopisom izvijestiti magistar zadužen za ovogodišnju pripravu za svečane zavjete (fra Miron Sikirić).

Susret bogoslova svih franjevačkih zajednica koji se organizira svako dvije godine, održat će se 14., 15. i 16. svibnja 2004. godine u Dubrovniku. Temu i uopće tijekom susreta, nakon rasprave i definiranja načelnih smjernica, prepustili smo organizatoru susreta.

Vijećanje odgojitelja svih redovničkih zajednica koje se već tradicionalno održava u petom mjesecu u Zagrebu, poprima pomalo rutinska i formalna obilježja. Razmišljali smo o tim poteškoćama i predložili da se taj susret premjesti iz Zagreba u možda izoliranije

mjesto kako bi sudionici bili usmjereni više jedni na druge; da se vremenski skрати, ali istovremeno i intenzivira sam rad. Potrebno bi bilo veliku pozornost posvetiti radu u skupinama gdje će skupine biti odabrane po točno određenim kriterijima. "Ratio studiorum" i "Ratio formationis" temeljni su dokumenti za odgoj i obrazovanje u svim redovničkim zajednicama. Raspravljali smo o njihovoj važnosti, ali još više o potrebi da oni u što skorije vrijeme ugledaju svjetlo dana. Potičemo, stoga, odgovorna provincijska tijela na što bržu i kvalitetniju njihovu realizaciju. Ovom prigodom od srca i iskreno zahvaljujemo o. gvardijanu fra Petru Klariću, župniku fra Ivanu Nimcu i svoj braći i sestrama kninskoga samostana na zajedničkom stolu, pruženoj potpori i bratskom druženju.

Fra Šimun Bilokapić, magistar

Iz zapisnika sastanka Gospodarsko-građevinskog vijeća

Sastanak Gospodarsko-građevinskog vijeća održan je u prostorijama Provincijalata u samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu, u petak 28. 11. 2003. godine s početkom u 10 sati. Nakon molitve, pročelnik je pozdravio članove Vijeća izrazivši zahvalnost za suradnju i nadu u uspješan rad, a potom je utvrđen dnevni red.

Prva točka dnevnog reda: Izvješće o tijeku dosadašnjih građevinskih radova u našoj Provinciji: 1. *Crkva Sv. Ante i redovnička kuća u Šibeniku-Šubićevac*: Zaključak: Radovi kasne; 2. *Samostan Sv. Lovre u Šibeniku*: Zaključak: Sukladno projektu obnove stambenog dijela samostana i ugovoru s izvoditeljem radova, s radovima se došlo do

zadnje faze. I ove je godine upućena molba Ministarstvu kulture za dodjelu sredstava za obnovu i rekonstrukciju samostana Sv. Lovre u Šibeniku za 2004. godinu; 3. *Samostan u Karinu*: Zaključak: Samostan u Karinu je pod krovom. Nastavlja se i dalje traženje financijskih sredstava za uređenje samostana u Karinu; 4. *Župna kuća u Gali*: Zaključak: Radovi za izmjenu krova na župnoj kući su u tijeku; 5. *Župna kuća u Čistoj Velikoj*: Zaključak: Kuća je opremljena namještajem. Priključena je voda, a struja bi trebala biti uskoro. O tome ovisi i stavljanje u funkciju centralnog grijanja. Kuća je useljiva; 6. *Izgradanja Franjevačkog klerikata u Splitu*: Zaključak: O ovome je kratko izvješće dao fra Kruno Bekavac, pročelnik

Povjerenstva za izgradnju Klerikata u Splitu. Osvrnuo se na ono što je do sada učinjeno. Gospodarsko-građevinsko vijeće smatra da izgradnju klerikata ne smije ometati ni jedan drugi posao unutar Provincije, jer je klerikat vitalni objekt Zajednice.

Druga točka dnevnog reda: Molbe za definatorij: 1. *Banjevci: obnova župne kuće* - Razmotrivši problematiku obnove župne kuće u Banjevcima, Gospodarsko-građevinsko vijeće smatra kako bi kuću trebalo obnoviti uz prethodnu stručnu dokumentaciju te zamoliti Biskupski ordinarijat za obnovu, a Provincija bi trebala sudjelovati prema mogućnostima; 2. *Perković: obnova župne kuće* - Župnu kuću u Perkoviću potrebno je rekonstruirati i obnoviti na temelju arhitektonske dokumentacije, koju treba dostaviti Biskupskom ordinarijatu u Šibeniku i Franjevačkom provincijalatu u Splitu; 3. *Metković: kupnja zemljišta za*

redovničku kuću i pastoralni centar - Gospodarsko-građevinsko vijeće mišljenja je kako u Metkoviću treba što prije osigurati građevinski teren za redovničku kuću s pastoralnim centrom. Prije kupnje terena potrebno je izvidjeti i dokumentirati da li DPU (Detaljni plan uređenja) predviđa gradnju na dotičnom terenu. Vlasnik zemljišne čestice mora biti Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, a župa treba sudjelovati u izgradnji pastoralnog centra; 4. *Visovac: ugovor o zakupu zemljišta* - Gospodarsko-građevinsko vijeće predlaže da se prihvati nacrt ugovora o zakupu zemljišta visovačkog samostana, ukoliko nije na štetu visovačkog samostana; 5. *Dubrava: završetak radova na župnoj kući u Dubravi* - U svim slučajevima potrebno je poštivati postupak traženja financijske pomoći i poštivati odluke Provincijskog Definatorija za odobrene namjene. Sastanak je završio u 12.30 sati.

Fra Marko Mrše, pročelnik

Pjevački zborovi župe Gospe od Zdravlja iz Splita i prijatelji dobročinitelji za braću u nevolji

Na blagdan Sv. Lucije, 13. prosinca ove godine, članovi mješovitog pjevačkog zbora Gospe od Zdravlja, posjetili su dvije siromašne obitelji u Lici u župi Klanac. Poticaj ovom događaju je bio potresan novinski članak objavljen u Jutarnjem listu od 28. studenog 2003., o uvjetima u kojima živi obitelj Šimić iz Donjeg Pazarišta, iz čega se rodila želja a zatim i akcija prikupljanja pomoći, kojom bi se prikupljenim sredstvima omogućio pristojan i dostojan čovjekov život ovih ljudi.

Pročitani članak nije vjerojatno nikoga ostavio ravnodušnim; činjenica da jedna četveročlana obitelj s dvoje djece živi u kući

kojoj će i osrednji vjetar otpuhnuti ono što je preostalo od slamnatog krova, a sve ono što je unutra, počevši od zemljanog poda, katastrofalno lošeg namještaja, kao i nedostatak osnovnih stvari potrebnih za normalan život, dirnulo je mnoga srca i akcija je krenula!

Uspostavljen je kontakt sa župnikom župe Klanac don Markom Cvitkovićem i akcija je krenula! Osim članova pjevačkih zborova župe Gospe od Zdravlja, svoju kršćansku ljubav prema braći u nevolji iskazali su i prijatelji dobročinitelji, svojim novčanim prilozima, kao i pomoći u hrani i odjeći.

Tako se mala družina radosna i ispunjena srca, kombijem punim darova, uputila na put. U Gospiću su se susreli sa župnikom, zatim voditeljem Karitasa nadbiskupije don Lukom Blaževićem, te nekolicinom župljana-ljudi dobre volje koji su se već iskazali u pomaganju potrebnih svojih sumješтана, a željeli bi pomoći i ostalima kojima je pomoć zaista neophodna.

Susreli su se s obitelji Šimić i uručili darove, a zatim su posjetili nepokretnu staricu Mariju

koja živi u još gorim uvjetima, što je gotovo i nezamislivo. Oba ova susreta duboko su potresla goste iz Splita, te je načelno podržana želja i ideja o nastavku akcije, kako bi se izgradio prikladan stambeni prostor za ove dvije obitelji.

Broj žiro računa: 2340009-1000000152.
Poziv na broj: 814008-10420380320. Svrha uplate: Prilog za izgradnju kuće obitelji Šimić, PBZ Zagreb poslovnica 40020 Gospić.

Sudionik

DRNIŠ: Proslava Gospe od Zdravlja

U Drnišu je proslavljen 21. studenoga blagdan Gospe od Zdravlja. U crkvi sv. Ante tijekom jutra slavljene su svete mise u 7, 8 i 9 sati. Vjernici Drniša i okolice imali su prigodu za svetu ispovijed. Svečanu procesiju u 10.30 sati

ulicama grada Drniša, u kojoj su uz hodočasnike sudjelovali djeca i mladi iz Drniške osnovne i srednje škole, gradska glazba i veliki župni zbor, predvodio je fra Mate Gverić, župnik i dekan drniški zajedno sa svećenicima

drniškog dekanata. Nakon procesije slavila se sveta misa u crkvi sv. Ante u skladu sa starim običajima drniškog kraja.

U propovijedi župnik je spomenuo Marijine brige za narod i zdrav život koji je usko vezan uz Savez s Trojedinim Bogom. Zajedništvo s Isusom koje zagovara Gospa osnovni je uvjet

zdravog načina života kršćanina. Poslije svete mise podijeljen je blagoslov bolesnicima. U 17 sati slavila se sveta misa koju je predvodio fra Josip Repeša, župni vikar i kateheta mladih Drniša. Nakon svete mise bio je blagoslov djece i mladih.

Fra Josip Repeša

OTOK: Proslava blagdana Sv. Luke

Ove godine blagdan sv. Luke svečano je proslavljen u župi Otok. Blagdanu je prethodila devetnica u sklopu koje se molila krunica, slavila sv. misa u čast Sv. Luke.

Vjernici su imali prigodu za sakrament pokore na koji se odazvao velik broj djece iz osnovne škole. Ispovijedalo je osam ispovjednika.

Na blagdan su slavljene sv. mise u 8, 10.30 i 16 sati. Središnje misno slavlje u 10.30 sati,

kojemu je prethodila procesija sa kipom, predvodio je i propovijedao vojni biskup iz Zagreba mons. Juraj Jezerinac. U koncelebraciji je sudjelovalo dvadeset svećenika, među njima i o. provincijal fra Željko Tolić.

Mons. Juraja Jezerinca u ime cijele župe Otok pozdravila je djevojka Marina Grgat. Okupio se velik broj Otočana i hodočasnika iz susjednih župa. Ove je godine na

središnjoj misi bilo više vjernika nego prošlih godina.

Mons. Juraj Jezerinac, govoreći o životu Sv. Luke evanđeliste i mučenika dao ga je za primjer i uzor. Pozvao je vjernike na obiteljsku molitvu koja je preduvjet preobrazbe našega osobnog vjerničkog života te preduvjet obnove naše domovine Hrvatske. "Obitelji koje mole, preporodit će Hrvatsku", naglasio je biskup. Istakao je i zahvalnost župi Otok

što je brojnim redovničkim i svećeničkim zvanjima obdarila i obogatila Crkvu u Hrvata.

Za vrijeme mise je pjevao mješoviti zbor Sv. Luke pod vodstvom sestre Beatrice Bakić. Na kraju misnog slavlja župnik fra Ivan Dotur riječima zahvale potakao je vjernička srca. Župnik je na kraju mise blagoslovio automobile. "Sveti Luka, čuvaj Otok, bdij nad nama sve nas brani ..."

Fra Mladen Prolić

BAŠKA VODA: Proslava sv. Nikole 2003.

Vjernici Baške Vode na čelu sa svojim župnikom fra Petrom i ove su godine svečano proslavili svoga nebeskog zaštitnika sv. Nikolu: devetnicom, te na sami blagdan svečanom procesijom i sv. misom koju je predvodio fra Ivan Dotur.

Fra Zoran Kutleša, Fra Zvonko Tolić i fra Anđelko Domazet su na večernjim misama devetnice.

30. studenoga za vrijeme sv. mise pjevale su sestre franjevke iz Mostara koje su iza mise izvele koncert duhovnih i rodoljubnih pjesama. Uoči svetkovine priređen je susret djece sa "sv. Nikolom" i tom prigodom su podijeljeni darovi.

Na sami dan sv. Nikole prva misa bila je u 8 sati, a prigoda za ispovijed do 10 sati.

U 10 sati krenula je iz crkve svečana procesija u kojoj je sudjelovalo mnoštvo vjernika i štovatelja sv. Nikole iz župe Bast-Baška Voda i okolnih mjesta. Na čelu procesije išao je križonoša, za križem djeca, pa zastavonoše, puk, mornari s kipom sv. Nikole, svećenici i

opet puk. Zaustavili su se kod glavnog mula, gdje je "Srida" Baške Vode. Tu se odvijalo misno slavlje koje je predvodio fra Ivan Dotur, župnik župe Otok kod Sinja. U misnom slavlju sudjelovali su: Fra Stanko Radić, fra Petar Sikavica, don Pavao Banić, don Marin Barišić, fra Filip Milanović, fra Ante Akrap, fra Marko Babić, fra Miljenko Odrlić i fra Mile Čirko. Pjevao je zbor župe Bast-Baška Voda pod vodstvom s. Verice. Zbog bolesti župnika fra Petra pozdravni govor i zahvalu izrekao je fra Miljenko Odrlić. Poslije mise "sv. Nikola" je blagoslovio more i mornare. Proslava sv. Nikole završila je procesijom i blagoslovom.

Crkva Sv. Nikole je duša Baške Vode i Baškovođana - "milosni izvor koji ih trajno krijepi, tješi i osnažuje - u nevoljama i stradanjima, u jadima i patnjama, u radostima i nadanjima".

To izražava i pjesma sv. Nikoli: "Nikole svetog svetište si krasno, što je on nama riječ izreč ne može. Drag je ko more, kao nebo jasno, Ti nam ga dade zaštitnikom, Bože.

Fra Mile Čirko

PROMAJNA: Nova zvona

Promajna u zadnje vrijeme sve više privlači poglede novoizgrađenom crkvom Svih Svetih (740 m²) te velebnim zvonikom (32,5 m).

Crkva je građena pod vodstvom tadašnjeg župnika fra Berislava Nikića i pomoćnika fra Stjepana Poljaka, a crkvu je 30. svibnja 2000. blagoslovio msgr. Ante Jurić. Zvonik uz crkvu podigao je novi župnik fra Petar Gulić uz pomoć fra Stjepana Poljaka.

Zvonik je ostao "gluh" sve do svetkovine Svih Svetih 2003. kada crkva u Promajni slavi svoga zaštitnika. Na taj svečani dan zvonik je "propjevao". Postavljena su i elektrificirana nova zvona. Slavlje je predvodio i blagoslovio zvona pastoralni pomagač fra Marko Babić. Sudjelovali su župnik fra Petar Gulić, pastoralni pomagač fra Miljenko Odrlić i fra Stjepan Poljak koji se, oprostio od vjernika Promajne 05. listopada 2003. nakon 9 godina služenja u ovom dijelu župe Bast-Baška Voda. Slavlje je uzveličao svojim pjevanjem baškovočki župni mješoviti pjevački zbor pod vodstvom s. Verice.

Brigu oko nabavke dvaju zvona vodio je župnik fra Petar, kojega je fra Stjepan svesrdno podržavao, uz pomoć fra Berislava koji je bio veza u pronalaženju sredstava. Zvona su izlivena u Innsbrucku (Tirol-Austrija) kod poznate tvrtke Meister Grasmayr. Konstrukciju za zvona izradila je i postavila

specijalizirana tvrtka "GRIVIĆ" iz Kaštel Kambelovca. Ista je tvrtka na čelu sa Ilijom Beničem postavila zvona, provela električnu instalaciju sa automatskim satom te postavila na zvonik četiri sata. Svi ti radovi iziskivali su znatne dodatne troškove koje je župnik prikupio i pokrio od priloga dobročinitelja i župljana. Veće zvono na čast Svih Svetih teško 436 kg s osnovnim tonom a1, i manje na čast sv. Franje od 260 kg s osnovnim tonom c2, sa najboljim omjerom kositra i bakra (22 X 78) i u visinskoj razlici male terce. Svojim prodornim i skladnim zvukom pozivaju vjernike na molitvu i opominju na prolaznost ovoga zemaljskog života. Ime prelata Herberta Michela iz Kolna upisano je na zvonima kao dobročinitelja Promajne.

Propjevala je i živa Crkva u Promajni. Naime, u drugoj polovici mjeseca studenoga ove godine dolje potpisani pastoralni pomagač započeo je probe s pjevačkim zborom crkve u Promajni. Zbor već sudjeluje u misnom slavlju i predvodi vjerničku zajednicu. Okupljen je i dječji zbor koji je prvi put nastupio prigodom proslave sv. Nikole kada su i podijeljeni darovi najmlađima. Dječji zbor aktivno sudjeluje svake nedjelje i u misnom slavlju i užurbano se priprema za Božićnu priredbu na kojoj će nastupiti i oni malo stariji i oni najmlađi.

FMC

DARMSTADT: Proslava tridesetpete obljetnice HKM

Prije trideset i pet godina u Njemačkoj su osnovane mnoge Hrvatske katoličke misije. To je bilo vrijeme njemačkog gospodarstvenog "čuda", koje je tražilo radnu snagu iz europskih i izvan europskih zemalja.

Među tim radnicima, našlo se mnogo vjernika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Hrvatskim misionarima njemačka Crkva i Caritas pružili su iznimnu pomoć kako bi omogućili redovnu službu Božju.

Osim Hrvatske katoličke misije u Darmstadtu postoje: Talijanska, Portugalska i Španjolska misija. U Darmstadtu danas živi oko 140 000 ljudi, iz svakog puka i jezika, kako bi napisao, Sv. Ivan apostol i evanđelist, a od toga je broja 800 Hrvata.

HKM u Darmstadtu nalazi se u biskupiji Mainz. Ona obuhvaća sedam dekanata. Njezin se teritorij prostire na tri njemačke savezne države, četiri kotara, sedam dekanata i 113 njemačkih katoličkih župa, gdje živi oko tri tisuće Hrvata.

U Darmstadtu se slavi sv. misa na hrvatskom jeziku svake nedjelje od 1964. godine. Prvu sv. misu na hrvatskom jeziku je organizirao i slavio fra Stjepan Pavić, koji je u početku bio prvi i jedini misionar za Hrvate, u cijeloj biskupiji Mainz. U Misiji je kratko vrijeme djelovao fra Krešimir Vukoja. Njega je naslijedio fra Roko Romac, a iza fra Roka su došli fra Frano Bilokapić i fra Nediljko Budimir-Bekan. Sadašnji voditelj Misije je fra Ivan Vidović. Ova četvorica vjerovjesnika su članovi Franjevačke redodržave Presvetog Otkupitelja u Splitu.

U Misiji su od 1980. godine dobile službu i Školske sestre Krista Kralja franjevske splitske

provincije. Do sada su u Misiji djelovale s. Božena Duvnjak, s. Vitalija Križan, i s. Rozarija Župić. Danas djeluju s. Damjana Damjanović i s. Anđela Milas.

Misijske prostorije nalaze se u bivšem samostanu časnih sestara. Misijski vjerovjesnik fra Ivan Vidović i časne sestre, u svom vjerovjesničkom radu stavljaju naglasak na vjeronauk za oko 150 djece i mladeži, od prvog do desetog razreda.

U Misiji se svake godine održava posebna vjerska pouka za svečanost Prve pričesti, a svako druge godine za svečanost svete Potvrde. Do sada su sakrament potvrde dijelili hrvatski biskupi. Sestre uče i promiču liturgijsko pjevanje kako bi Služba Božja bila što ljepša i uzvišenija. Plod njihova upornog rada su mješoviti i dječji crkveni zbor. S dječjim crkvenim zborom nastupali su na više smotri liturgijskog pjevanja djece i mladeži u Njemačkoj, a posljednji je nastup bio u Siendelfingenu, 26. listopada 2003. godine. Djeca i mladež su posebno zauzeti u pripremanju priredbi za Božić, Majčin dan i poklade. Misija ponekad organizira izlete djece i mladeži po Njemačkoj te različita predavanja.

U srijedu prije Cvjetnice, u gradskom vrtu u Darmstadtu obavlja se pobožnost križnoga puta. U ovoj pobožnosti sudjeluju stranci-katolici i Nijemci. Isti slave svetkovinu Krista Kralja u crkvi Sv. Fidelisa. Propovjednici se mijenjaju svake godine. Ove godine propovijeda fra Ivan Vidović. Misija sudjeluje, ili sama organizira Marijanska hodočašća u Marienthal, Lurd, Rim i Padovu. Za vrijeme božićnih i uskrsnih blagdana, kao i za vrijeme godišnjeg odmora, u Misiju dolazi ispomoć

iz domovine. Ta je ispomoć i malo vjerničko osvježenje. U Misiji postoji župno vijeće. Za Cvjetnicu 2004. godine održat će se duhovna obnova koju će voditi vel. Đuro Zrakić. Misija izdaje list Sv. Leopolda Mandića, koji izlazi dva puta na godinu. Od vjerskog tiska u Misiju dolaze: Glas koncila, Mak, Marija, Naša ognjišta, Svjetlo riječi, Katolički tjednik, Glas mira, Živa zajednica, Veritas, Glasnik Srca Isusova i Marijina, Glasnik Fra Ante Antića i Glasnik bl. Alojzija Stepinca.

Kroz prošla tri i pol desetljeća u Misiji je kršteno 830 djece, pričešćeno 481 dijete, sakrament sv. Potvrde primila su 452

potvrđenika, a bračnu vjernost obećalo je 119 parova.

U Njemačkoj je pokopano 12 pokojnika, ostali su pokopani u mjestima rođenja.

Sve što je ovdje zapisano, da se s vremenom ni bi izgubilo, plod je Božje milosti i upornog rada svih vjerovjesnika i njihovih suradnika, kojima i ovdje želimo reći HVALA!

Željeli bismo da vjerovjesnici s istim žarom i dalje obavljaju svoje dužnosti, na čast Bogu, na korist Hrvatima u Misiji i na ponos hrvatskom narodu. Za ovaj naporni rad potrebna im je i dalje Božja milost i zdravlje.

Fra Berislav Nikić

RÜSSELSHEIM: Nova župna

U njemačkim župama i misijama stranih sugrađana koji žive na teritoriju biskupije Mainz, te u još nekim njemačkim biskupijama, održan je izbor novih članova župnih vijeća, 8. i 9. studenog 2003. godine. Članovi župnih vijeća bili su predlagani pismenim putem. I nakon osobnih pristanaka, koje su dali svojim župnicima, našli su se na popisu izbornih kandidata. Kandidati su birani po propisima biskupija. Nakon završenog izbora tražio se i osobni pristanak izabranih. Onaj kandidat koji je dobio odgovarajući broj glasova postao je članom novog župnog vijeća ili njemačke župe ili neke druge katoličke misije.

U HKM Rüsselsheim bilo je dvanaest kandidata. U novo župno vijeće izabrani su: Bosiljko Dizdar, Jozo Juričić, Ivo Zeba, Marko Džomba, Josip E., Zdravko Škledar, Marija Andrijević i Ljubica Suton.

Dužnost je članova župnih vijeća pomoć župniku u pastoralnom, socijalnim i karitativnom radu. Čestitamo novim članovima župnih vijeća, ne samo u Misiji Rüsselsheim, već i šire. Nadamo se, da će opravdati ovaj izbor. Molit ćemo Boga da im bude potpora.

Fra Berislav Nikić

SINJ: Franjevački svjetovni red kod Gospe Sinjske

Temeljem Generalnih konstitucija i zaključaka Nacionalne skupštine FSR-a o pokretanju procesa područnog preustroja, dana 16. 06. 2001., održavanjem Izborne skupštine Područnog vijeća, zaživilo je i započelo sa djelovanjem Splitsko-dubrovačko područje Franjevačkog svjetovnog reda "Sv. Leopolda Mandića".

Cilj nove regionalizacije i osnivanja Područnih bratstava je objedinjavanje i bolja povezanost Mjesnih bratstava. Ide se za tim da budemo bliskiji jedni drugima, posjećujemo zamrla bratstva, molimo i pomažemo jedni druge.

Novoosnovano Područno bratstvo FSR-a sa sjedištem u Splitu, Trg Gaje Bulata 3, obuhvaća područje od Trogira do Kotora. Na ovom području ranije su djelovala 33 bratstva. Sada postoje 23 aktivna bratstva, od kojih su neka zbog starosne dobi članova ili nedostataka duhovnih asistenata u stagnaciji ili zamiranju. Susreću se na ovom području četiri Franjevačke obedijence Provg reda: Mala braća, Konventualci, Kapucini i Samostanski tečoredci.

Prema sadašnjoj evidenciji naše Područno bratstvo "Sv. Leopolda Mandića" broi 558 zavjetovanih (od čega 283 aktivnih članova), 19 novaka i 63 kandidata.

Od osnivanja, naše Područno bratstvo svake godine održava tri sjednice Područnog vijeća, Godišnju skupštinu i jednom godišnje zajedničko hodočašće svih Mjesnih bratstava.

Ove godine smo odlučili hodočastiti u Sinj u svetište »udotvorne Gospe Sinske. Dana 15. 11. okupilo se 190 članova FSR-a iz bratstava

Dubrovnika, Cavtata, Makarske, Omiša, Imotskog, Zmijavaca, Podbablja, Splita i Sinja u dvorištu svetišta. Uz pjevanje Gospinih pjesama započela je procesija oko dvorišta svetišta. Na samom početku nas je pozdravio gvardijan Svetišta fra Zoran Kutleša i zaželio nam dobrodošlicu.

Svečanu Sv. misu je predvodio duhovni asistent Područnog bratstva, fra Jure Šimunović u koncelebraciji duhovnih asistenata prisutnih Mjesnih bratstava. U nadahnutoj propovijedi govorio je da franjevački svjetovnjaci živeći Evandjelje u radosnom bratskom zajedništvu postaju "čudom" današnjem svijetu i na taj način približavamo Krista svijetu i svijet Kristu.

Na kraju svečanosti je svim prisutnima zahvalila i sve pozdravila ministrica Splitsko-dubrovačkog područja FSR-a Lukrecija Bojanić, uz prigodnu riječ o važnosti našeg zajedništva, međusobnog pomaganja i služenja u poniznosti i ljubavi.

Nakon Sv. mise i zajedničkog fotografiranja slijedilo je razgledavanje muzeja i riznice Samostana.

Poslije "ručka iz torbe", gvardijan nas je u ime Samostana počastio kavom i voćem. U veselom ozračju s pjesmom nastavili smo druženje i razgovor. Put smo nastavili razgledavajući lijepu Cetinsku krajnu. Zaustavili smo se u Otoku kraj Sinja gdje smo posjetili staru i novu crkvu sv. Luke.

Sa željom da se što prije ponovno susretnemo sretni smo krenuli svojim kućama.

Lukrecija Bojanić

NAŠI POKOJNICI

† fra Pavao Melada

Br. 01-1156 /03.

Split, 29. studenoga 2003.

Predmet: Molitva za pokojnog fra Pavla Meladu

Braća koja nisu obavila molitve i slavila sv. misu za pok. fra Pavla Meladu, neka to učine što prije kako propisuju Statuti Provincije: braća svećenici po jednu sv. misu, a braća klerici i neklerici križni put. U nekrologij pojedinih samostana neka se upiše na dan

26. studenoga 2003.: Fra Pavao Melada rodio se 15. 5. 1916. u Kaštel Štafiliću. U novicijat stupio 12. 8. 1933. u Zaostrogu. Svečane zavjete položio 21. 11. 1937. u Zaostrogu. U Rimu je studirao teologiju od 1938. do 1944., a od 1949. do 1976. u Rimu obnaša službu tajnika Marijanske akademije. Od 1976. do 1997., također u Rimu, obnaša službu predsjednika "Pontificia academia mariane internationalis". Umro je u samostanu Gospe Karmelske u Omišu 26. studenoga 2003., a pokopan u samostansku grobnicu u Omišu 28. studenoga 2003. Počivao u miru Božjem!

Fra Željko Tolić, provincijal

Homilija oca Provincijala

Radeći na svom završnom djelu - *Missi sollemnis* - veliki je skladatelj Beethoven u tom djelu po posljednji put zahvatio i ponovio sve što je prošlo, sve varijacije, instrumente, intervale; sav zanos i smiraj dionica, napetosti i razriješenja kontrapunkta; sva ona za teologiju, filozofiju i znanost teška mjesta ljudskog iskustva i patnje, smisla i besmisla, grijeha i milosti, križa i ljubavi. I sve je to glazbenim jezikom vjernički prenio i predao Ljubavi koja sve može osmisliti, zagrliti, ozdraviti, oživjeti...

Štovani oče gvardijane fra Stipe, draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, poštovana rodbino, prijatelji i poštovatelji našeg preminulog subrata, dragi Narode Božji!

Okrijepljen svetim sakramentima, prekjučer je u ovom franjevačkom samostanu Gospe Karmelske ugledni član naše Provincije te dugogodišnji tajnik i predsjednik *Papinske međunarodne marijanske akademije* fra Pavao Melada,

na poziv onoga kojemu sve živi i umire, zaklopio posljednju stranicu ovozemnog života te se u osamdesetsedmoj godini života, šesdesetdevetoj redovništva i šesdesettrećoj svećeništva zauvijek preselio u već *pripravljene stanove Božje* (Iv 14,2). Smrt ga nije zatekla nepripravna. Spadao je u one tankočudne muževe kojima je život u milosti Božjoj bio iznad svega. Zato je - duboko u to vjerujemo - vedro stigao pred lice Božje.

Spremajući ovo posmrtno slovo, pogledao sam u i naš provincijski arhiv i sve ono što je vezano uz ime i osobu fra Pavla Melade. I našao sam tu vrlo debelu dokumentaciju u kojoj se ima što vidjeti i pročitati. Brojna su tu pisma i čestitke, razna priznanja i zahvale. Mnoštvo je materijala o raznim planovima i uspješnim pothvatima. Sve se to može lijepo pročitati, ali i jasno iščitati da je dr. fra Pavao Melada, sa skupinom subraće iz svoje Provincije - koje su od milja nazivali "rimskom kolonijom" - bio neumorni i autentični apostol, glasnik i svjedok jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve i svog Franjevačkog reda, zbog čega su ga cijenili rimski prvosvećenici, uvažavali biskupi, poštovali Generali Reda i voljeli provincijali.

Fra Pavao Melada, krsnim imenom Petar, treći od šestero djece u Ante i Marije rođ. Grgin, rodio se 15. svibnja 1916. u Kaštel Štafiliću. Nakon osnovne škole u Kaštel Novom (1922.-1927.) i Franjevačke klasinčne gimnazije u Sinju (1927.-1933.), fra Pavao je 1933. godine ušao u novicijat u Franjevačkom samostanu u Zaostrogu, gdje je godinu dana poslije (1934.) položio i svoje prve redovničke zavjete. Filozofsko-teološku naobrazbu fra Pavao je započeo ponovno u Sinju, gdje je završio dvije godine filozofije (1934.-1936.). Studij teologije započeo je pak u Makarskoj (1937.), da bi ga zatim - na prijedlog fra Ivana Jurića i fra Karla Balića i po odluci ondašnje Provincijske uprave - nastavio na franjevačkom učilištu Antonijanumu u Rimu (1938.-1944.).

U međuvremenu je u Makarskoj (1937.) položio svečane zavjete, a u Rimu, u crkvi San Carlo dei Catinari, primio red đakonata (1940.). Iste je godine (1940.) u Splitu zaređen za svećenika. U kapeli biskupske palače zaređio ga je splitski biskup Kvirin Klement Bonefačić. Nekoliko dana poslije svećeničkog ređenja fra Pavao je, na blagdan sv. Petra i Pavla (29. lipnja 1940.), u nazočnosti rodbine i prijatelja proslavio svoju Mladu misu u rodnom Štafiliću.

Nakon završetka teologije fra Pavao je nastavio specijalizaciju. Pohađao je *Papinski biblijski institut* u Rimu, na kojem je 3. srpnja 1945. postigao licencijat radnjom *De operariis in vinea* (O radnicima u vinogradu). Jedan od njegovih profesora bio je i o. Augustin Bea, koji je kasnije postao kardinal i s njim ga je vezalo dobro prijateljstvo. Nakon licencijata, fra Pavao je 1946. godine postigao i doktorat iz bogoslovlja sa svetopisamskom specijalizacijom.

Nakon školske spreme i specijalizacije uslijedile su godine rada. Od 1946. do 1948. pošao je u Španjolsku, gdje je po želji fra Karla Balića istraživao biblioteke i arhive, skupljajući građu blaženog Duns Skota (†1308.) o uznesenju Blažene

Djevice Marije na nebo. Nakon uspješno obavljena posla, vratio se u Rim i potpuno se posvetio *Akademiji*, obavljajući službu tajnika kroz pune 33 godine, tj. od 1946., kada je ustanovljena, pa sve do smrti njezina utemeljitelja fra Karla Balića († 1977.). Nakon fra Karlove smrti, fra Pava je, kao Balićev najbliži suradnik i poznavatelj Akademije, preuzeo vodstvo Akademije i bio njezin predsjednik sve do 1996. godine.

I kao tajnik i kao predsjednik *Papinske međunarodne marijanske akademije* fra Pavao je bio neumorni radnik u promicanju slave Blažene Djevice Marije. Po primjeru svog učitelja i prethodnika fra Karla i fra Pavao je vodio računa o svemu: poticao je ekumenski dijalog među predstavnicima drugih kršćanskih Crkava i zajednica koje je rado pozivao na mariološke skupove; skrbio je o nacionalnim mariološkim društvima, potičući njihovo osnivanje. Tako je njegovom zaslugom i *Hrvatski mariološki institut* prodro u svijet mariologije, a njegovi su članovi sudjelovali na svim međunarodnim mariološkim i marijanskim kongresima od Rima (1975.) do Divino Amore kraj Rima (2000.).

Fra Pava nije bio samo teolog i mariolog. On je bio i humanist. Svatko je, i u bilo koje doba, mogao pokucati na njegova vrata. Bog bi samo znao kolikima je posredovao za liječenje u Rimu, kolikima je pomogao, kolike nahranio, za kolike skupljao pomoć. *Bio je čovjek široke kulture, marljiv i uporan radnik čvrste volje i stamena značaja, drag brat i rado viđen u društvu svoje braće* - veli Generalni Ministar Jose Rodrigez Carballo. I nastavlja: *bio je vrli rodoljub i izdanak drevnog naroda koji se ponosio sa svojim nacionalnim podrijetlom, uzdizao hrvatsku kulturu i ugrađivao je u svjetske tokove...*

Dragi fra Pavle! Hvala ti za primjer iskrenog, poštenog i vjerničkog življenja ljudskog, kršćanskog i franjevačkog stava i dostojanstva. Jednako ti hvala za divni primjer franjevačkog svjedočenja u bratstvu, radu i redu. S pogledom unatrag možemo s ponosom reći da je tvoj život i tvoj rad, sve što si poduzimao i za čime si stremio bijaše jedna istinska *Missa sollemnis* koju mi sada, ovdje u samostanu Gospe Karmelske, bratski i vjernički predajemo i izručujemo Ljubavi koja sve može razumjeti, osmisliti, zagrliti - a zašto ne poželjati - i na graditi. A uvjeren sam da te ima zašto nagraditi.

U ime Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja izražavam iskrenu i bratsku sućut rodbini našeg brata fra Pavla, svim njegovim prijateljima i znancima koje je njegova smrt rastužila i potresla.

Zahvaljujem braći u omiškom samostanu, osobito gvardijanu fra Stipi, koji su se bratski trudili da se fra Pavao u svojoj bolesti i poznoj starosti osjeća koliko je moguće lakše.

Na poseban način zahvaljujem časnoj sestri Fabijani koja je kao brižna majka vodila brigu o fra Pavlu, kao i o svoj bolesnoj braći u ovom samostanu. Sestro, od srca Vam hvala, a Bog Vam bio Vaša plaća i nagrada.

Ukratko, hvala svima koji su našem preminulom subratu svesrdno izlazili u susret u njegovoj potrebi.

A tebi, dragi fra Pavle, neka svemogućí Gospodin udijeli mir, vječno dobro i pokoj u zajedništvu svojih svetih! Amen!

Oproštaj fra Stipe Šušnjare, omiškog gvardijana

Mnogopoštovani oče Provincijale, braćo svećenici, redovnici i redovnice, rodbino i prijatelji našeg pokojnika, dragi vjernici!

Kad je u rujnu 1995. godine fra Pavao posjetio Omiški samostan (4. rujna 1995.), u svezi otvaranja Balićeve ostavštine, izrazio je želju “ da bi svoje staračke dane rado proveo u omiškom samostanu”. Želja mu se ispunila te je u ožujku devedeset sedme (24. ožujka 1997.) godine postao članom Franjevačke obitelji u Omišu.

U Omiš je došao u 82. godini života. Pomalo narušena zdravlja, pa je prvih šest mjeseci u tri navrata bio na liječenju u bolnici na Firulama u Splitu. Najprije radi upale pluća (17. 6. 1997.), pa tromboze (8. 8. 1997.), te upale očiju (26. 9. 1997.).Iako je ljubio Provinciju, svim svojim srcem, fra Pavlove misli i riječi najčešće su bile okrenute prema Rimu i Kaštel Štafiliću. Razumijemo taj fra Pavlov osjećaj, jer znamo da je čitav radni vijek proveo, najprije kao tajnik (1946.-1976.), a zatim kao predsjednik (1976.-1996.) Papinske međunarodne marijanske akademije u Rimu. Bio je jedan od glavnih promicatelja “marioloških poruka i marijanske pobožnosti” diljem cijelog kršćanskog svijeta, a kad čovjek, iscrpljen od predana rada, traži oazu mira, vraća se rodnoj grudi, posebno rodnom mjestu.

Fra Pavao je nastavio iz Omiša ići često u Kaštel Štafilić i ostati po nekoliko dana. Tamo je proslavio 60-tu obljetnicu mlade mise (29. 6. 2000.), slavio imendane i nastojao otvoriti knjižnicu. Poput svijeće koja se počinje gasiti kad joj ponestane ulja, tako se i fra Pavlov život počeo ubrzano gasiti početkom rujna ove godine. Najprije je izgubio volju za jelom te se sve više zadržavao u svojoj sobi, a potom i u krevetu. Posljednji put je slavio sv. misu 21. rujna ove godine. U zadnjih mjesec dana boravio je u bolnici nekoliko dana. Najprije zbog upale oka (27. 10. t.g.) i potom otekline na vratu (3. 11. t.g.). Na vlastito inzistiranje, pošto je prethodno odbačena sumnjiva dijagnoza otekline na vratu, napustio je bolnicu 7. studenog.

Sakrament bolesničkog pomazanja podijelio mu je fra Petar Lubina 2. studenog ove godine. Da će uskoro poći pred Gospodina, bilo nam je očito u prošli

ponedjeljak (24. 11. t.g.). Iako je bio pri svijesti i svakom posjetitelju pružio ruku, nismo čuli ni riječi s njegovih usana. U jutarnjim satima molili smo uz njegov ležaj molitve umirućih i preporučili ga Gospodinu. Na kraju molitve o. fra Šimun mu je pružio škropilicu s blagoslovljenom vodom, a fra Pavao takao prstom blagoslovljenu vodu i prekrstio se. O njegovom stanju redovno smo obavještavali upravu Provincije.

Fra Pavao je preminuo u Gospodinu, u utorak, 26. 11. 2003. ujutro u 4.30 sati. Vjerujemo da ga je Gospodin primio među svete i izabrane svoje te da mu je Blažena Djevica Marija bila vjerna odvjetnica i zagovornica, u čiju je slavu uložio sav život.

U ime braće fratara u Omišu, u vjeri i nadi, izražavam iskrenu sućut njegovoj rodbini i prijateljima. Ujedno zahvaljujemo za svu ljubav i pažnju svima onima koji su se skrbili oko oca fra Pavla.

Hvala časnim sestrama, posebno s. Fabijani. Od srca zahvaljujemo medicinskom osoblju doma zdravlja u Omišu, na čelu s dr. Anitom Strujić-Vladanović, osobnom liječnicom našeg pokojnika, za pažnju, požrtvovnost i tolike usluge, koje su pružili našem pokojnom bratu.

Oproštaj fra Petra Lubine, tajnika HMI

Zalaganjem fra Karla Balića i njegova nerazdvojiva suradnika fra Pavla Melade, koji su gotovo cijeli životni vijek proveli u Rimu, ali su duhom neprestano bili s druge strane Jadrana i srce im je stalno kucalo za hrvatski narod, od 6. do 15. kolovoza 1971. u Zagrebu i Mariji Bistrici održan je međunarodni mariološko-marijanski kongres. Time je ostvaren životni san dvojice velikih Hrvata u Rimu, a veličanstveni skup bogoslovaca i stručnjaka u pojedinim pitanjima o Bl. Djevici Mariji, gotovo s čitave kugle zemaljske i vjernoga naroda Božjega u Zagrebu i Mariji Bistrici, predstavio je svijetu Crkvu i domovinu Hrvata, za koju se onda zbog bezbožnog režima nije smjelo ni čuti. Jedan je od njih i utemeljenje sada već vrlo važne crkvene ustanove - HMI pri KBF u Zagrebu, osnovane 9. ožujka 1974., za što je zamisao nastala upravo na tom susretu.

Njzinu klicu nosio je u svom srcu fra Pavao Melada zajedno s fra K. Balićem već na prvom kongresu u Rimu 1950., na kojemu je nastupila i "hrvatska jezična sekcija", koje je zapravo izdanak današnji Institut, koji se, zbog ondašnjih političkih prilika, nije smio ni zvati mariološkim društvom, poput takvih ustanova u drugim narodima.

Otada je HMI veoma aktivan u pripremi, organizaciji i sudjelovanju na svim međunarodnim mariološkim kongresima od onoga u Rimu g. 1975. do posljednjega u Rimu 2000., a priprema se i za idući, opet u Rimu, 2004. godine. Osim toga, HMI organizira svake treće godine i nacionalne kongrese ili simpozije na kojima znanstveno proučava otajstvo Bl. Djevice Marije te razjašnjava, produbljuje i vjerniku približava njezino štovanje. Rezultat su toga brojni svesci zbornika u kojima su tiskani radovi marijanskog sadržaja više od 200 sudionika, što je velik doprinos suvremenoj teološkoj misli.

Kao vrstan organizator, fra Pavao Melada bio je ne samo jedan od začetnika HMI i njegov član, nego je s njime bio čitav život i tijesno povezan. S njim je i za njega živio. Uvijek mu je bilo na srcu njegovo djelovanje, što sam posebno osjetio kao tajnik Instituta od g. 1996. Iz Rima je znao dolaziti na naše godišnje skupštine u Zagrebu, a nikad nije održan nijedan nacionalni kongres a da na njemu nije bio.

Našem se radu radovao, poticao nas na ustrajnost, svojom šalom sve nasmijavao i u zajeničkoj domaćoj pjesmi oduška našao.

Više puta na međunarodne kongrese u Rim, Zaragazu, na Maltu, u Kevelaer, Huelvu i Czestochowu išla je cijela ekipa, hrvatska jezična sekcija HMI, a putne troškove velikim dijelom Bog je providao upravo preko fra Pavla i njegovih prijatelja u svijetu. Uvijek je nastojao da njegovi Hrvati nastupe. I tako, evo, gotovo punih 30 godina, što kanimo i obilježiti 9. ožujka 2004. Da nije bilo fra Pavla, Bog zna koliko bi od svega toga uopće bilo! Zato je vodstvo HMI g. 2000. u znak zahvalnosti u njegovu čast priredilo i objavilo poseban pozamašan zbornik radova. Dragi fra Pavle! Hvala Vam na svemu! Opraštajući se od Vas ne mogu se ne prisjetiti govora sa završetka kongresa u Czestochowi 24. kolovoza 1996. Nakon što ste zahvalili svima koji su pridonijeli uspjehu kongresa, kao i radu i rastu Akademije, sa suzama u očima i drhtavim glasom podjetili ste i na neke pokojnike. Prisjećajući se Gabriela Roschinija, koji je sebe nazvao "Gospinim magarčićem", svjesni svoje 81 godine, govor ste završili riječima: "Kad čujete da je umro još jedan Gospin magarčić", izmolite za nj 'Pokoj vječni!'" Članovi HMI učinit će i više od toga, a ja ovdje u ime njihovo kažem: Pokoj vječni daruj mu Gospodine! Oproštaj don Mate Čulića župnika Kaštel Štafilića Dragi fra Pavle! Smrt nas uvodi u dublje i ozbiljnije promišljanje o čovjeku, njegovu životu, njegovu djelovanju, a smrt svećenika - franjevca kao da životu daje dodatno razmišljanje i vrednovanje. U činjenici smrti čovjek se susreće s Isusom Kristom, koji jedini spašava snagom svoje smrti i uskrsnuća i naporom naše vjere. Opraštam se od Vas s dostojnom uspomenom. Zahvalan sam što ste svojim čovječtvom, svećeništvom, redovništvom, u susretima sa mnom i župljanima rodne župe Kaštel Štafilić unosili radost i osvježenje.

Dugo ste djelovali izvan granica Hrvatske jer Vas je služba usmjeravala tim putevima, dugi život izvan domovine nije umanjio Vašu ljubav i radost, Vaš iskonski osjećaj za sve što je doticalo našu župu, narod i Kristovu Crkvu. Bili ste spojnica za ljude koji su trebali Vašu pomoć i to u vremenima kada to i nije bilo lako. Svojom širinom duha i kulture, nosili ste optimizam i nadu u vremenima kada te kategorije i nisu bile na vidiku. Premda dugo odsutni i u podmaklim godinama, imali ste snagu okupljanja ljudi u rodnoj župi. Iz Vaših riječi i osobe prepoznavala se želja za proživljavanjem svega onog što Vam je promaklo kroz dugi niz godina izbjavanja iz rodne župe i naroda.

Sve Vam je bilo zanimljivo i interesantno u rodnoj župi u kojoj ste rado slušali i savjetovali.

Dragi fra Pavle, hvala za sve što ste učinili i za svoju rodnu župu i za mene osobno. Počivajte u miru Božjemu

Sućuti

Mnp. fra Željko Tolić

Mnogopoštovani oče fra Željko, Gospodin Ti dao mir, blagoslovio Tebe i Tvoju braću u toj našoj provinciji koja je tijekom povijesti svjetlila osobitim svjetlom u našem franjevačkom Redu po svojoj braći koji su, bilo duhom bilo životom, izdizali iznad prosjeka i tako svjedočili snagu Božje providnosti i dobrote u ovome svijetu. Te slavne muževe, braću našu teško je opjevati i našim rječnikom hvalu im izreći. Među takve vrsne muževe svrstavamo i našega brata fra Pavla kojega molitvama na vječne pašnjake ispraćate. Iznikao je iz naroda ponosnog s dubokim kršćanskim korijenima, zagledan u bistrinu mora i plavetnilo neba, a poučen franjevačkom duhu kročio je ovom zemljom šireći mir i dobro. Providnost je htjela da veći dio svoga života provede ovdje, u vječnom gradu Rimu, u skupini braće franjevaca, koje su od milja zvali “rimskom kolonijom”, a koja je prenijela slavu Blažene Djevice Marije diljem svijeta i ukazala na veličinu misli blaženog Ivana Duns Skota. Naš brat Pavao dolaskom u Rim započinje svoj rad u Skotističkoj komisiji, da bi zatim prešao u Marijansku Akademiju. U toj osobitoj ustanovi fra Pavao radi kao tajnik, ali ono što radi prelazi okvire jednog tajništva; priređuje mariološko-marijanske kongrese, pokreće mnoge teologe da se bave marijanskim temama, znanstvene skupove održava po raznim zemljama kako bi što više razapeo “marijansku mrežu” mislitelja i štovatelja Blažene Djevice Marije. Piše uvode i završne govore na kongresima koje drugi izriču, promiče štovanje Blažene Djevice Marije, prikuplja izrečena predavanja, marljivo pregledava i usklađuje tekstove, objavljuje zbornike radova.

Fra Pavao je postao predsjednik PAMI-a i naslijedio fra Karla Balića te nastavio istim predanjem u promicanju Marijine slave. Po primjeru svog predhodnika i fra Pavao postaje osjetljiv za ekumenski dijalog, pa na mariološke skupove poziva predstavnike drugih kršćanskih Crkava i zajednica. Posebno skrbi o nacionalnim mariološkim društvima, potiče njihovo osnivanje, usklađuje njihov rad, a mnogima koji su bili iza "željeznog zastora" omogućuje da se pojave na međunarodnoj pozornici i da iznesu bogatstvo svojih promišljanja i bogatstvo marijanskih pobožnosti.

Fra Pavao je bio čovjek široke kulture, marljiv i uporan radnik, čvrste volje i stamena značenja, drag brat i rado viđen u društvu svoje braće. Vrli rodoljub i izdanak drevnoga naroda ponosio se svojim nacionalnim podrijetlom, uzdizao je hrvatsku kulturu i ugrađivao je u svjetske tijekove, a nadasve je volio i živo svoje franjevačko poslanje, dijeleći životnu radost sa svakim bratom i svim stvorenjima Božjim.

Mnp. oče, fra Željko, draga braćo. rodbino, prijatelji našega fra Pavla, dok u ime cijeloga Reda izričem veliko hvala Provinciji koja nam je dala tako velikoga franjevca, izražavam svoju bratsku i iskrenu sućut svima, u nadi kako će njegov lik i život privući i potaknuti drugu braću u zauzimanju za djelo na kojem je on tako zdušno trošio svoje snage!

*Fra Jose R. Carballo, ofm
Generalni ministar*

Mnogopoštovani oče provincijale, fra Željko!

Gospodin Vam dao mir! Prije svega želim Vama i subraći Vaše provincije izraziti bratsku sućut povodom smrti dragoga oca Pavla Melade.

Fra Pavao je mnogo zadužio Papinsku međunarodnu marijansku akademiju posvetivši joj se s puno ljubavi i zadivljujućom žrtvom. Služiti Marijanskoj akademiji, nastojati oko njezina rasta i promicati specifične aktivnosti, imajući u vidu svrhe koje je želio njezin utemeljitelj otac Karlo Balić, za oca Pavla značilo je konkretno očitovati duboku pobožnost prema Bezgrešnoj Djevici Mariji Majci Božjoj u duhu autentičnog manjeg brata.

U ovom času tuge zbog njegove smrti, ali osvjetljeni sigurnošću da je on ušao u vječni život, osjećam se dužnim u ime PAMI zahvaliti nadasve Bogu što je darovao Crkvi, Redu manje braće i Marijanskoj akademiji slugu "dobrog i vjernog". Valja također izraziti i našu zahvalnost i ocu Pavlu za sve što je učinio za Akademiju tijekom pedeset godina, za vrijeme kojih je vršio službu tajnika (1946-1977.), a nakon smrti oca Karla Balića predsjednika Akademije do 1996.

Dragi oče Željko, mogu Vam reći da će PAMI uvijek nositi utisnuto u svojoj povijesti sjećanje na fra Pavlovo djelo. Mnogo je suradnika koji su ga upoznali i koji ga se sjećaju s ljubavlju, simpatijom i zahvalnošću. I ja sam ga imao priliku osobno upoznati, a isto tako aktualni tajnik Stefano Cecchin, koji je bio u njegovoj školi i od njega naučio upoznati i voditi Akademiju osiguravajući tako nastavak između prošlosti i sadašnjosti.

Upućujem sada i svoju misao i molitvu Blaženoj Djevici Mariji, koja "sjedi" kao Kraljica s desna svome Sinu Spasitelju svijeta.

Po primjeru Serafskog oca Franje upućujem Vama pozdrav: "Zdravo Gospo sveta, Kraljice presveta, Majko Božja Marijo!", to je i pozdrav koji Vama sada upućuje i fra Pavao Melada.

Tijekom svoga zemaljskog života ove riječi izlijevale su se iz njegova srca ispunjene nadom. Sada može pjevati pohvale Djevici Mariji s neizrecivom radošću da Bog daje onima koji uživaju u Njegovu blaženom gledanju.

Na kraju mog pisma molim Vas da prenesete našu iskrenu sućut rodbini i prijateljima dragoga fra Pavla Melade.

Dok zazivam na Vas i Vašu provinciju Presvetog Otkupitelja majčinsku zaštitu Djevice Marije upućujema Vama i Vašoj subraći najsrdačnije pozdrave.

P. Vincenzo Battaglia, OFM, Presidente PAMI

Mnogopoštovani o. Željko Tolić, OFM, provincijal

Mnogopoštovani Oče!

Sznao sam za smrt Vašega subrata dr. fra Pavla Melade, člana provincije Presvetog Otkupitelja. Izražavam Vam iskrenu kršćansku sućut.

Svojom zahvalnom molitvom Bogu za njegov plemeniti život rado se osvrćem na njegovo nesebično služenje Crkvi kao dugogodišnjeg tajnika i predsjednika Papinske međunarodne marijanske akademije u Rimu. Članovi Hrvatskog mariološkog instituta, odobrenog 20. svibnja 1974. godine pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu, zahvalni su za njegove nezamjenjive zasluge pri nastajanju i osnivanju ove Ustanove. Mnogo je doprinio u organizaciji marijanskog i mariološkog kongresa u Zagrebu i Mariji Bistrici 1971. godine. Stoga neka u nebu uživa radost blaženih, gdje će mu Gospodin biti nagrada za sva sebedarna nastojanja u svećeničkom i redovničkom služenju. Moleći za pokoj njegove duše, ostajemo povezani s njime u nadi vječnoga života.

Rado ga preporučujem božanskom milosrđu, pridružujući se u molitvi svima koji će ga danas ispratiti na vječni počinak u Omišu, gdje je proveo posljednje godine života.

U kršćanskoj nadi uskrsnuća, Vas i Vašu franjevačku subraću srdačno pozdravlja u Gospodinu,

*Josip kardinal Bozanić, nadbiskup zagrebački
predsjednik Hrvatske biskupske konferencije*

Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, Split (OFM)

Ocu provincijalu i svoj braći provincije Presvetog Otkupitelja, izražavam ljudsku i kršćansku sućut u vjeri i nadi uskrsloga života.

Pokojni fra Pavao Melada je na poseban način štovao Blaženu Djevicu Mariju. Majku Gospodina i brata našega Isusa Krista, te se i sam smatrao i osjećao njezinim vjernim sinom. Ne samo da je častio Gospu, nego je njenim srcem i pogledom razmatrao Otajstvo našega spasenja u Isusu Kristu, nastojeći se Njemu suobličiti poput svetog Oca Franje. Ovdje je na zemlji hodio u svjetlu vjere, nade i ljubavi.

Vjerujemo da će ga Otac Nebeski, kao vjernog sina, pridružiti zajednici svetih, da u nebeskom zajedništvu s Majkom Marijom, licem u lice, gleda i uživa slavu Presvetog Trojstva.

Rado ću se sjetiti pokojnog fra Pavla u molitvama. Počivao u miru Božjem!

Mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski

Primite izraze moje iskrene sućuti zbog smrti fra Pavla Melade.

On je bio predani radnik na polju mariologije te suradnik p. Karla Balića i dugogodišnji član našeg Hrvatskog marijanskog instituta.

Žao mi je zbog njegova odlaska, kao i što neću sam moći prisustovati obredima kršćanskog oproštaja od dragog fra Pavla.

Mons. Vlado Košić, zagrebački pomoćni biskup i generalni vikar

Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, Split

Mnogopoštovani oče Provincijale, Tebi i cijeloj provinciji Presvetoga Otkupitelja izražavam iskrenu sućut u ime sve braće Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, i u svoje osobno povodom smrti o. Pavla Melade, dugogodišnjeg tajnika, a zatim i predsjednika Papinske međunarodne marijanske akademije. Pavao Melada bio je teolog, mariolog, bibličar, a nadasve franjevac i to hrvatski franjevac, iako je cijeli život proveo u Rimu služeći Crkvi i Redu.

Razmišljajući o njegovom životu možemo sa sigurnošću reći: "Što je nekoć bio Balić, to je kasnije bio Melada".

Pokoj vječni daruj mu, Gospodine!

Fra Lucije Jagec, Provincijalni ministar

Prečasni Oče,

Ožalošćen smrću oca Pavla Melade izražavam Vama i Vašoj provinciji sućut.

Oca Pavla Meladu poznao sam kroz dugi niz godina, kao tajnika Međunarodne papinske marijanske akademije i potom kao njezina predsjednika. Izvanredan je bio i kao čovjek i kao svećenik i kao redovnik i kao učenjak. Iskreni pobožnik i Marijin štovatelj svoj je život posvetio Gospi. Za njezinu proslavu među ljudima u cijelom svijetu žrtvovao je gotovo cijeli svoj život.

Ovom prilikom želio bih istaknuti osobito njegovu ljubav prema hrvatskome narodu i prema hrvatskoj domovini. To je bila njegova posebna i velika ljubav poslije one prema Gospi. Njegova je zasluga da smo mi, članovi Hrvatskoga mariološkog instituta, prodrli u svijet mariologije, sudjelovali u svim međunarodnim mariološkim i marijanskim kongresima, od onoga u Rimu 1975., pa sve do onoga u Divini Amore, kraj Rima 2000. Kroz 25 godina on nas je ljubavlju pratio, primao, poticao na mariološko proučavanje, a iznad svega materijalno pomagao. U ona vremena kada je teško bilo doći do financijskih sredstava za sudjelovanje na međunarodnim kongresima, on nam je izobilno davao materijalnu pomoć.

Kad su dolazili naši hodočasnici na međunarodne marijanske kongrese on se veselio s našim ljudima iz Hrvatske tako rado drugovao, darivao ih ljubavlju, vinom, riječima ... Uživao je kad su mu zapjevali hrvatsku pjesmu, osobito onu s južnih, dalmatinskih strana, ali i onu sa sjevernih, zagorskih strana.

Bio je rodoljub, u ljubavi prema svome narodu nije se dao od nikoga nadvisiti. Sjećam se prizora s našom hrvatskom zastavom na međunarodnom kongresu na Malti (1979.). Ambasador SFRJ je prigovorio i službeno od malteških vlasti tražio da se hrvatska zastava, koja je bila na Malti pri otvaranju kongresa javno izvješena, skine i zamjeni jugoslavenskom. Otac Melada nije dao. Bio je spreman prekinuti kongres, ali hrvatsku zastavu nije dao dirati. I nitko se nije usudio dirnuti je. Zastava se vijorila na ulicama Malte sve vrijeme održavanja kongresa.

Ispričavam se što iz radnih obveza ne mogu prisustvovati sahrani.

Hvala ocu Pavlu Meladi za sve što je učinio za naš HMI i za mene osobno.

*dr. Adalbert Rebić, prebendar, profesor na KBF-u
u Zagrebu, bivši dugogodišnji predsjednik HMI-a*

Samostan Sv. Klare - Splitu

Mnp. dr. fra Željko Tolić, ofm, provincijal

Mnogopoštovani Oče,

Vama i svoj braći u Provinciji Presvetog Otkupitelja, izražavamo iskrenu kršćansku sućut povodom smrti dr. fra Pavla Melade.

Molimo za njegovu veliku i plemenitu dušu, da ga Gospodin milostivo primi u Kraljevstvo svoje ljubavi - pod Marijinim majčinskim okriljem.

Naš hrvatski narod, Vaša Provincija i cijela naša franjevačka obitelj - možemo uistinu biti ponosni i zahvalni Bogu što nam je podario i obogatio nas ovim istinitim Marijinim sinom, velikanom duha, srca i uma; vjernim sljedbenikom velikih Franjinih sinova, koji su ostavili duboki trag u povijestii crkve i Franjevačkog reda i na poseban način uvelike doprinijeli širenju slave Bezgrešne Djevice Marije - fra Pavao je cijeli svoj život posvetio proslavi Blažene Djevice Marije, kao predsjednik Papinske Marijanske Akademije i svjetski poznati i uvaženi mariolog.

U duhu smo zajedno sa svima vama u zahvalnoj molitvi za našega velikoga brata. U miru i dobru, odane Vam sestre Klarise

s. Suzana Muzuković, osc

Družba sestara franjevki od Bezgrešne - Šibenik

Poštovanom dr. fra Željku Toliću, provincijalu

Prigodom smrti Vašega

subrata dr. fra Pavla melade, velikog i zaslužnog našeg Mariologa, izražavamo Vam iskrenu kršćansku sućut s vjerom da je vaš subrat postao dionik vječnog života u Bogu, u društvu s Blaženom Djevicom Marijom koju je toliko štovao i zauzimao se za promicanje kvalitetne mariološke misli u našoj i nadasve općoj Crkvi.

S iskrenim poštovanjem u ime Družbe sestara franjevki od Bezgrješne

s. Nevenka Grgat, vrh. pogl.

Primate moju iskrenu sućut povodom smrti Vašeg vrijednog člana o. fra Pavla Melade i moga dugogodišnjeg prijatelja.

Vaš don Zdenko Bralić

Iskreno suosjećam u tuzi za dragim fra Pavlom! Vezalo nas je poznanstvo još iz njegovih rimskih dana.

Neka Svemogući poda pokoj duši njegovoj.

Svoj samostanskoj obitelji kao i Majci provinciji upućujem izraze svog najiskrenijeg suosjećanja.

Gosp. Darko Portada

GODIŠNJE KAZALO 2003.

PISMO GENERALNOG VIZITATORA.....3, 91

PAPINA PORUKA

Blaženije je davati nego primati	7
Poziv na služenje	103
Evo sluge mojega, koga sebi izabrah	103
Ko janje na klanje odvedoše ga	103
Tako i Sin čovječji nije došao da bude služen	104
Gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj	105

IZ GENERALNE KURIJE

Saziv Generalnoga kapitula 2003.	10
Molitve za Kapitul	11
Molitva za Bratstvo	12
Zazivi za Jutarnju i Večernju	13
Generalova korizmeno-uskrсна poruka	14
Potvrda nove provincijske uprave.....	102
Generalovo pismo braći kapitularcima	107
Pismo Generalnog ministra o svetkovini Rođenja Našega Gospodina Isusa .	234
Pismo o. Generala upućeno o. Provincijalu i svoj braći provincije Presvetog Otkupitelja	238

GENERALNI KAPITUL REDA MANJE BRAĆE

Poruka pape Ivana Pavla II. Generalnom kapitolu Reda manje braće	130
Novi Generalni ministar Jose Rodriguez Carballo ofm	133
Novi Generalni vikar OFM: Antonio Franjić	133
Pozdrav novog Generala članovima Generalnog kapitula	134
Asiz: Održan Generalni kapitul.....	135
Najveći izazov ostaje obraćanje drugima	136
Pozdravni govor Generalnog ministra Svetom Ocu	141
Papin pozdravni govor sudionicima Generalnog kapitula	142
Članovi Generalnog definatorija	145

OKRUŽNO PISMO O. PROVINCIJALA 125, 231

IZ PROVINCIJALATA

Sjednica Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara OFM	14
Reci "DA" nepušenju	17
Novi provincijal fra Željko Tolić	94
Iz Zapisnika provincijskog kapitula 2003.	95
Skrb za redovnička i svećenička zvanja	109
Sjednica Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara OFM	110
Priprava za Generalni kapitul	110
Tajništvo za formacije i studij	110
Godina sv. Klare	111
Izveštaj sa sjednice Stalnoga vijeća UFME	112
Izveštaj pojedinih komisija Konferencije	113
Postupak traženja financijske pomoći	146
Upozorenje	147
Poziv starijoj braći	147
Provincijsko povjerenstvo za izgradnju klerikata u Splitu (PPIKS)	241
PANIS VITAE - provincijska karitativna udruga	243
Kronika o. Provincijala	245
Fra Vjeko, hvala Vam!	246

IZ TAJNIŠTVA

Zapisnik sastanka Definitorija	18
Zaređeni za đakone	19
Primljeni u postulaturu	19
Fra Petar Lubina postao redoviti član PAMI	19
Ivan Katić inkardiniran u Šibensku biskupiju	20
Raspored duhovnih vježbi kroz 2003. godinu	20
Ređenje prezbitera i mlade mise	113
Primljeni u službu čitača i akolita	113
Nova uprava Franjevačke provincije sv. Jeronima u Zadru	113
Tečaj permanentnog obrazovanja mladih svećenika	114
Zapisnik Kapitulskog kongresa 2003.	148
Raspored osoblja	149
Zapisnik definitorijalnog sastanka	158

GODIŠNJE KAZALO

Fra Drago Gverić dan na raspolaganje Redu	159
Split: Izabran novi dekan KBF-a	159
Fra Šime Samac - generalni definator	159
Napustio našu zajednicu	159
Visovac: Položili prve zavjete i uvedeni u godinu novicijata	159
Makarska: Položili svečane zavjete	160
Split: Susret gvardijana i samostanskih ekonomata s o. Provincijalom	160
Zapisnik Definitorijskog sastanka	247
Zaređeni za đakone	248
Napustio Zajednicu	248
Poziv u vojsku	248
Regionalni sastanci	248
Naši bolesnici	248
Odlazi u misije	249

IZ ŽIVOTA PROVINCIJE

GRAČAC: Đakonsko ređenje	21
KELKHEIM: Proslava 15. obljetnice svećeničkog ređenja	23
ŠIBENIK: Izgradnja crkve i redovničke kuće na Šubićevcu	24
TROGIR: Susret gvardijana	25
OTOK: Proslava blagdana Gospe Lurdske	26
IMOTSKI: Vijesti iz župa samostanskog okružja	27
PROMAJNA: Sagrađena nova crkva i predstavljena knjiga	32
LABIN: Obnova crkve Sv. Silvestra	32
WUPPERTAL: Proslava 30. obljetnice Misije	33
DARMSTADT: Božićno slavlje	24
KÖLN: Duhovna obnova	35
RÜSSELSHEIM: Božićna proslava	36
MAINZ: Proslava Sv. Nikole i Božića	37
FRANKFURT: Iz života misije	38
Božić 2002. u Srednjoj Njemačkoj	38
Božićna priredba i Nikolinje	39
Stepinčevo 2003.	39
SINDELINGEN: Iz života Misije	40
Stepinčevo za pamćenje	40

GODIŠNJE KAZALO

Božićna i nikolinjska proslava te predstavljanje knjige.....	42
Proslava 70. rođendana prelata Jürgena Adama	42
Predstavljanje knjige “Stepinac znak vremena”	43
Izvedena predstava “Mala Terezija”	44
MAKARSKA: Proslava 38. obljetnice smrti oca Ante Antića	115
KNIN: Vijesti iz župe sv. Ante	116
KNIN: Prvi lustrum kninskog “Glasnika”	117
BERLIN: Predstavljena knjiga fra Joze Župića	118
SINDELINGEN: Križni put i vazmeno bdjenje	119
MAINZ: Dva nova biskupa	119
OFFENBACH: Susret mladeži iseljene Hrvatske	120
Susret franjevačkih novaka	161
VISOVAC: Redovničko zavjetovanje	164
VISOVAC: Oblačenje	164
Izveštaj o VI. franjevačkom hodu “Frame” naše Provincije	165
Hod franjevačke mladeži	166
Provincijski susret Franjevačke mladeži	170
VII. Duhovni kapitul Franjevačke mladeži	171
VISOVAC: Susret mladih Visovačkog okružja	172
Vijesti iz provincijskog Vijeća za pravdu, mir i skrb za sve stvoreno.....	173
ZAGREB: Predstavljene Zbornik “Kačić” Br. 34	174
Fra Draško i livanjski i sinjski	176
SPLIT: 10. obljetnica Savjetovaništa za obitelj	177
SPLIT: Završio 25. vjerski tečaj za odrasle osobe	178
OTOK: Proslava 40. obljetnice misništva	180
GALA: Župni zbor hodočastio u Rim	181
KNIN: Proslava sv. Ante	182
OTOK: Hodočašće mješovitog zbora u Lurd	183
MAKARSKA: Proslava svetkovine Duhova	184
KNIN: Proslava Dana zahvalnosti	185
POTRAVLJE: Mlada misa fra Jure Hrgovića	187
GRADAC DRNIŠKI: Proslava blagdana Male Gospe	188
DRNIŠ: Gospa Ružarica	188
TRBOUNJE kod Drniša: Sveti Franjo	189

PRUGOVO: Prva spomen-bista Sluge Božjega o. Ante Antića	189
BLIZNA: Iz života župe	191
SPLIT: Iz samostanskog ljetopisa	193
ŠIBENIK: Izložbe u župi Gospe van Grada	194
MARIENTHAL: U svetištu Gospe Žalosne	195
FRANKFURT: Proslava sv. Ante	196
MAINZ: Tjelovska procesija.....	197
RÜSSELSHEIM: Tjelovska procesija	198
KÖLN: 45. obljetnica Hrvatskog Tijelova	199
SINDELFINGEN: Hrvati nakon susreta sa Svetim Ocem u Osijeku posjetili Vukovar i Đakovo	202
SINDELFINGEN: Proslava Majčina dana	203
RÜSSELSHEIM: Prva pričest 2003.	205
RÜSSELSHEIM: Zajedničko slavlje oko bunara	206
SINDELFINGEN: Slavlje krizme	206
MAINZ: Zamjena kormilara	207
ROSENHEIM: Trideset ljeta u službi vjere i naroda	208
SINDELFINGEN: Blagdan Male Gospe	211
RÜSSELSHEIM: Misijsko hodočašće u Maria Einsidel	211
RÜSSELSHEIM: Trostruka promidžba	212
METTMANN: Srebrena povijest.....	213
EDMONTON: Proslava Male Gospe	215
Ulazak u postulaturu osmorice maturanata	250
SINJ: Proslava dana Franjevačke klasične gimnazije i Franjevačkog sjemeništa	250
Izveštaj sa redovitog susreta magistara franjevačkih bogoslova	251
Iz zapisnika sastanka Gospodarsko-građevinskog vijeća	252
Pjevački zborovi župe Gospe od Zdravlja iz Splita i prijatelji dobročinitelji za braću u nevolji	253
DRNIŠ: Proslava Gospe od Zdravlja	254
OTOK: Proslava blagdana Sv. Luke	255
BAŠKA VODA: Proslava sv. Nikole 2003.....	256
PROMAJNA: Nova zvona.....	257
DARMSTADT: Proslava tridesetpete obljetnice HKM	258

GODIŠNJE KAZALO

RÜSSELSHEIM: Nova župa	259
SINJ: Franjevački svjetovni red kod Gospe Sinjske	260

NAŠI POKOJNICI

† Fra Stanko Bačić	45
† Fra Jerko Čaleta	54
† Luca Čovo	67
† Ika Lucić	67
† Anđa Norac Kljajo	122
† Iva Laco	122
† Fra Viktor Markušić	217
† Fra Franjo Kamenjarin	220
† Ana (Anka) Župić	224
† Ivan (Ivić) Teklić	225
† Fra Pavao Melada	261

PRINOSI

“In notitia veritatis proficere” (LegM XI,1) Ratio studiorum Reda Manje braće	73

BIBLIOGRAFIJA	69, 123, 226

GODIŠNJE KAZALO 2003.	273